

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18.7.2016 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Vacka a přísedících Miroslava Krejčího a Bc. Jana Štefáčka, t a k t o :

obžalovaný

■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■

nar. ■■■■■ v ■■■■, trvale bytem ■■■■■■■■■■,

j e v i n e n , ž e

1)

dne ■■■■ 2006 v ■■■■■ v ulici ■■■■■ čp. ■■■■ na pobočce ■■■■■, a.s. jako jednatel obchodní společnosti ■■■■■, s. r. o., IČ ■■■■■, s tehdejším sídlem ■■■■■, podal za tuto společnost žádost o poskytnutí hypotečního úvěru na částku 8.800.000,- Kč za účelem koupě nemovitosti v ■■■■■ čp. ■■■■ - výrobní haly včetně pozemků, když na základě této žádosti dne 8. 6. 2006 uzavřel s ■■■■■

██████████, a.s. smlouvu o úvěru č. 568-171-06, a to na úvěrovou částku 8.000.000,- Kč, kterou se zavázal splácet v pravidelných měsíčních splátkách 76.688,-Kč, přičemž při sjednávání úvěrové smlouvy bance zamlčel podstatné údaje vztahující se k jeho osobě a ke společnosti ██████████, s.r.o., když neměl vážný zájem v kupované nemovitosti podnikat, před uzavřením kupní smlouvy nejednal s majitelem nemovitosti, neměl zájem a ani nemohl s ohledem na skutečné výsledky hospodaření společnosti ██████████, s.r.o. v plné výši splátky úvěru hradit a tento úvěr sjednával také z důvodu získání finanční částky 2.750.000,- Kč, kterou použil k jinému účelu, než ke koupi nemovitosti, k žádosti o poskytnutí úvěru pak obžalovaný sám, případně prostřednictvím dalších osob, doložil níže uvedené nepravdivé doklady:

- a) znalecký posudek č. 3974-87/06 ██████████ ██████████ ██████████, v němž byla záměrně nadhodnocena obvyklá cena kupované nemovitosti na částku 11.000.000,-Kč, ačkoliv její skutečná hodnota činila pouhé 4.900.000,-Kč,
- b) smlouvu o budoucí smlouvě kupní ze dne 8. 6. 2006, uzavřenou mezi budoucím prodávajícím společností ██████████, IČ: ██████████, se sídlem ██████████, zastoupenou tehdejším jednatelem ██████████ ██████████, a budoucím kupujícím společností ██████████, s.r.o., zastoupenou obžalovaným, v níž byla nepravdivě uvedena kupní cena na částku 11.000.000,-Kč, ačkoliv ve skutečnosti činila pouhých 5.250.000,-Kč,
- c) kupní smlouvu ze dne 8. 6.2006 mezi prodávajícím společností ██████████, s.r.o., zastoupenou ██████████ ██████████, a kupujícím společností ██████████, s.r.o., zastoupenou obžalovaným, v níž byla rovněž nepravdivě uvedena kupní částkou 11.000.000,- Kč,
- d) padělanou svěrenskou smlouvu notářky ██████████, dle níž měl svěrenský správce přijmout na svěrenský účet č. ██████████ z hypotečního úvěru částku 8.000.000,-Kč, dále měla na tento účet společnost ██████████, s.r.o. složit částku 3.000.000,-Kč a z takto svěrených 11.000.000,-Kč měla být prodávajícímu společnosti ██████████, s.r.o. zaslána kupní cena 10.670.000,-Kč (po odečtení daně z převodu nemovitosti 330.000,-Kč), ačkoliv ve skutečnosti mělo být dle svěrenské smlouvy na svěrenský účet přijato z hypotečního úvěru 8.000.000,- Kč, z nichž měla být prodávajícímu uhrazena kupní cena ve výši 5.250.000,-Kč, a částka 2.750.000,-Kč z hypotečního úvěru měla být převedena přímo ve prospěch účtu č. ██████████ společnosti ██████████, s.r.o.,
- e) nepravdivé účetní doklady společnosti ██████████, s.r.o. - výkaz zisku a ztráty a rozvahu ke dni 31. 3. 2006, v nichž byly oproti skutečnosti záměrně nadhodnoceny (zlepšeny) údaje o stavu hospodaření za rok 2005, kdy provozní výsledek hospodaření za toto období byl v těchto dokladech vykazován ve výši 4.883.000,-Kč, ačkoliv ve skutečnosti činil pouhých 181.000,-Kč,
- f) charakteristiku společnosti ██████████, s.r.o., jejích podnikatelských záměrů, počet zaměstnanců a seznam odběratelů a dodavatelů - "Historie firmy" z 9. 5. 2006, v níž byl uveden zejména nepravdivý seznam odběratelů a dodavatelů společnosti, kteří ve skutečnosti se společností ██████████, s.r.o. nespolupracovali, a také zde byl uveden

nepravdivý počet zaměstnanců společnosti [REDAKCE], s.r.o., když tyto údaje byly uvedeny též v samotné žádosti o poskytnutí úvěru ze dne [REDAKCE] 2006,

přičemž po uzavření úvěrové smlouvy a čerpání úvěru, obžalovaný tento použil v rozporu se smlouvou o úvěru částečně k jiným účelům než úhradě kupní ceny nemovitosti, neboť prodávajícímu společnosti [REDAKCE], s.r.o. uhradil sjednanou kupní cenu ve výši toliko 5.250.000,- Kč, zbylé finanční prostředky ve výši 2.750.000,- Kč byly převedeny na účet společnosti [REDAKCE], s.r.o., tato společnost úvěr splácela pouze do 31. 3. 2008, následně úvěr přestala hradit, čímž vznikl dluh na jistinu úvěru ve výši 7.161.218,- Kč, a tímto jednáním obžalovaný způsobil [REDAKCE] [REDAKCE], a.s. po odečtení hodnoty zastavené nemovitosti, která ke dni 25. 4. 2013 činila 3.500.000,- Kč, škodu v celkové výši 3.661.218,- Kč,

t e d y

při sjednávání úvěru uvedl nepravdivé údaje a způsobil takovým činem značnou škodu,

2)

dne [REDAKCE] 2008 v [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] čp. [REDAKCE] na pobočce [REDAKCE], a.s., jako jednatel společnosti [REDAKCE], s.r.o., IČ [REDAKCE], uzavřel smlouvu o poskytnutí revolvingového úvěru k účtu č. [REDAKCE] ve výši 7.000.000,-Kč, a to za účelem úhrady závazků vyplývajících z předešle sjednané smlouvy o úvěru č. [REDAKCE] ze dne 26. 9. 2007 a smlouvy o kontokorentním úvěru č. 568-037-07 ze dne 19.02.2007 a dále k financování krátkodobých pohledávek z obchodního styku a provozních potřeb, když poskytnutí úvěru bylo ze strany žadatele zajištěno mimo jiné i zástavním právem k pohledávkám z obchodního styku žadatele a ručitelským závazkem obchodní společnosti [REDAKCE], spol. s.r.o., IČ [REDAKCE], za níž obžalovaný rovněž jednal, revolvingový úvěr byl čerpán dne 01.04.2008 ve výši 3.000.000,-Kč na číslo účtu [REDAKCE] a dne 01.04.2008 ve výši 4.000.000,-Kč na číslo účtu [REDAKCE], přičemž při žádosti o poskytnutí revolvingového úvěru, potažmo k předešle čerpaným finančním prostředkům z úvěrového účtu č. [REDAKCE] a kontokorentního účtu [REDAKCE], obžalovaný sám, případně prostřednictvím dalších osob, doložil níže uvedené nepravdivé doklady:

- a) nepravdivé přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2006 společnosti [REDAKCE], s.r.o., včetně výkazu zisku a ztráty k 31. 12. 2006, ve kterém byly oproti skutečnosti záměrně k lepšímu upraveny některé údaje, když např. hospodářský výsledek byl k 31. 12. 2006 vykazován ve výši 4.988.773,-Kč, ačkoliv ve skutečnosti společnost vykazovala ztrátu ve výši 433.773,-Kč,
- b) nepravdivý výkaz pohledávek a závazků z obchodního styku společnosti [REDAKCE], s.r.o. za roky 2005 - 2007, kdy pohledávky byly vykázány za rok 2005 ve výši 8.826.000,-Kč, za rok 2006 ve výši 9.235.000,-Kč a za rok 2007 ve výši 14.889.000,-Kč, závazky byly vykázány za rok 2005 ve výši 4.563.000,-Kč, za rok 2006 ve výši 3.089.000,-Kč a za rok 2007 ve výši 4.598.000,-Kč, přičemž výše těchto pohledávek a závazků byla fiktivní, aby budila zdání obchodní činnosti společnosti [REDAKCE], s.r.o., když k těmto pohledávkám a závazkům byl doložen i seznam obchodních partnerů společnosti [REDAKCE], s.r.o., ačkoliv ve většině případů s uváděnými

subjekty společnost [REDAKCE], s.r.o. neobchodovala, když obdobné nepravdivé údaje byly uvedeny též v samotné žádosti o poskytnutí úvěru ze dne 4. 3. 2008,

přičemž obžalovaný dále k tomuto úvěru poskytl ručení prostřednictvím společnosti [REDAKCE], s.r.o., IČ [REDAKCE], kterou sám zastupoval, ačkoliv tato společnost vykazovala ztráty a z jejich účetních dokladů vyplývá, že společnost neměla žádné zaměstnance, žádný dlouhodobý majetek a obchodní činnost téměř nevykazovala, po uzavření úvěrové smlouvy obžalovaný celý úvěr vyčerpal, splátky úvěru, které měly být hrazeny od 15. 7. 2008 ve výši 150.000,- Kč měsíčně, řádně nehradil a svým jednáním tak způsobil [REDAKCE], a.s. škodu ve výši 7.000.000,- Kč,

3)

dne [REDAKCE] 2008 v [REDAKCE] v ulici [REDAKCE] na pobočce [REDAKCE], a.s. podal žádost o poskytnutí úvěru ve výši 300.000,-Kč, ke které doložil padělané potvrzení o výši svého příjmu ve společnosti [REDAKCE], s.r.o, dle něhož měl jeho průměrný měsíční příjem činit 29.560,- Kč, ačkoliv nebyl zaměstnancem společnosti [REDAKCE], s.r.o. a takových příjmů nedosahoval, neboť dle přiznání k dani z příjmů fyzických osob jmenovaného za zdaňovací období 2007 jeho roční příjem činil 71.500,-Kč, výdaje 97.415,- Kč, celkově tedy vykazoval za tento rok ztrátu ve výši 25.915,-Kč, [REDAKCE] uvedená na potvrzení o výši příjmu toto potvrzení nevystavovala, přičemž obžalovaný na základě tohoto nepravdivého dokladu uzavřel dne 13. 3. 2008 s [REDAKCE], a.s. smlouvu o úvěru č. [REDAKCE] na částku 300.000,-Kč, v níž se zavázal hradit úvěr měsíčními splátkami ve výši 5.500,-Kč, úvěr po vyčerpání použil nezjištěným způsobem, avšak splátky úvěru řádně nehradil a [REDAKCE], a.s. tak způsobil škodu ve výši 290.706,- Kč,

t e d y

ad 2-3) při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a způsobil tímto činem škodu velkého rozsahu,

č í m ž s p á c h a l

ad 1) trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 4 písm. b) tr. zákona účinného do 31. 12. 2009 (dále jen trestní zákon),

ad 2-3) zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e z a t o

Podle § 250b odst. 4 tr. zákona za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání š e s t i (6) roků.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s dozorem.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému **u k l á d á** trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev na dobu **p ě t i (5) roků**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená [REDAKCE], a.s. se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Z důkazů provedených při hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaný [REDAKCE] v přípravném řízení nejprve dne 19.9.2013 využil svého práva a k věci odmítl vypovídat s tím, že žádá, aby mu bylo umožněno nahlédnout do spisu a k okolnostem, které jsou mu kladeny za vinu, by se vyjádřil později. K věci v přípravném řízení pak vypovídal při dalších dvou výsleších, kdy vypověděl, že společnost [REDAKCE], s.r.o. byla založena roku 2000, on byl v ní od počátku jednatel. Tato společnost se zabývala výrobou a dodáváním zámkových vložek do bezpečnostních zařízení motorových vozidel. V rámci podnikání společnost [REDAKCE], s.r.o. využívala právních služeb [REDAKCE] z [REDAKCE]. Jmenovaný obžalovaného následně seznámil se svými známými z [REDAKCE], mezi nimiž byl mj. pan [REDAKCE] či [REDAKCE]. Společně konzultovali další obchodní aktivity společnosti a shodli se na tom, že bude zapotřebí získat větší objem finančních prostředků. Pan [REDAKCE] nebo pan [REDAKCE] přišel s tím, že by obžalovaný měl možnost získat provozní úvěr prostřednictvím společnosti pana [REDAKCE]. Na základě toho obžalovaný podepsal smlouvu o spolupráci se společností [REDAKCE] a dne [REDAKCE] 2005 předal panu [REDAKCE] daňová přiznání společnosti [REDAKCE], s.r.o. Následně začátkem roku 2006 se obžalovaný v [REDAKCE] v hotelu [REDAKCE] sešel s panem [REDAKCE], kterého mu pan [REDAKCE] představil. Na schůzce bylo dohodnuto zažádání o provozní úvěr pro společnost [REDAKCE], s.r.o., a to prostřednictvím společnosti spolupracující s panem [REDAKCE], kterou obžalovaný neznal. Dne [REDAKCE] 2006 byla podepsána s [REDAKCE], a.s. úvěrová smlouva na 5 mil. Kč. Tato částka ani nebyla vyčerpana. Podstatná část tohoto úvěru byla použita na profinancování projektu s firmou [REDAKCE], asi 3 mil. Kč si převzal pan [REDAKCE]. Jaké listiny byly k této žádosti přiloženy, obžalovaný údajně neví, nikdo mu to nesdělil.

Ke skutku, který je popsán ve výroku rozsudku pod bodem 1, kdy se jednalo o koupi nemovitosti v [REDAKCE], obžalovaný uvedl, že někdo přišel s tím, že by koupě této nemovitosti byla dobrá investiční příležitost, neboť by nemovitost mohla být dále pronajata firmě s německým vlastníkem, která dodávala součástky pro autorádia pro firmu [REDAKCE] v [REDAKCE]. To se obžalovanému zamlouvalo, proto mu pan [REDAKCE] představil pana [REDAKCE], který měl fungovat jako prostředník mezi obžalovaným a panem [REDAKCE]. Na jednání s panem [REDAKCE] byl i pan [REDAKCE]. Asi na druhé schůzce obžalovaný podepsal smlouvu o smlouvě budoucí na koupi nemovitosti v [REDAKCE] za částku 11 mil. Kč. Smlouva již byla podepsána od pana [REDAKCE]. Podle této smlouvy měly být 3 mil. Kč hrazeny z vlastních zdrojů spol. [REDAKCE], s.r.o., přičemž, když obžalovaný namítal, že tyto peníze nemá, tak mu někdo vysvětlil, že tato záležitost se bude řešit až poté, co bude schválen úvěr u [REDAKCE]. Na další schůzce v [REDAKCE] byl obžalovaný někdy na přelomu [REDAKCE] a [REDAKCE] 2006, kdy mu pan [REDAKCE] či pan [REDAKCE] představil pana [REDAKCE]. Ten neuměl vůbec česky. Společně pak jeli do [REDAKCE] podívat se na nemovitost, kterou tehdy obžalovaný viděl poprvé. Zde byla nějaká cca [REDAKCE] letá paní a nějaký pán, který nemluvil česky, zřejmě pan [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] se evidentně znal s panem [REDAKCE]. Po návratu do [REDAKCE] na obžalovaného u hotelu [REDAKCE] čekal pan [REDAKCE], který ho zavedl do [REDAKCE], a.s., kde mu představil paní [REDAKCE], která měla zpracovávat žádost o hypoteční úvěr ve výši 8 mil. Kč. Žádost o úvěr měl za obžalovaného vyřizovat pan [REDAKCE]. Následně dne [REDAKCE] 2006 byl u [REDAKCE] v [REDAKCE] podepisovat kupní smlouvu a smlouvu svěrenskou na částku 11 mil. Kč. Podepisoval cca 15 výtisků smluv. Od [REDAKCE] jel do [REDAKCE], a.s., kde podepsal u paní [REDAKCE] smlouvu o úvěru na 8 mil. Kč a další potřebné smlouvy. Někdy na konci [REDAKCE] 2006 mu někdo přivezl k podpisu nájemní smlouvu se společností [REDAKCE], s.r.o., na základě níž byla nemovitost této společnosti pronajata za částku 85.000 Kč měsíčně. Tato nájemní smlouva měla zajišťovat splácení úvěru. Z iniciativy pana [REDAKCE] mu byla předložena i směnečná smlouva a směnka, dle níž měla firma [REDAKCE], s.r.o. v případě předčasného ukončení či neplacení nájmu uhradit smluvní pokutu ve výši 8 mil. Kč. Zpočátku firma [REDAKCE], s.r.o. řádně nájem hradila, proto byl úvěr splácen, později již nikoliv.

Ohledně skutku pod bodem 2, obžalovaný ve své výpovědi v přípravném řízení uvedl, že úvěr ve výši 3 miliony Kč od [REDAKCE], a.s., který měl pro firmu [REDAKCE], s.r.o. zařizoval pro firmu [REDAKCE], s.r.o. pan [REDAKCE]. Tento úvěr byl sjednán někdy v [REDAKCE] 2006 s tím, že se jednalo o provozní úvěr. Vše zajišťoval pan [REDAKCE], když obviněný na jeho pokyn sdělil [REDAKCE] přístupová hesla od internetového bankovníctví k účtu společnosti [REDAKCE], s.r.o. u [REDAKCE], a.s. a také mu předal kartu od tohoto účtu. Důvodem byla skutečnost, že pan [REDAKCE] sděloval, že je třeba, aby na účtu byly větší pohyby, než odpovídalo běžnému platebnímu styku spol. [REDAKCE], s.r.o.

Ohledně společnosti [REDAKCE], s.r.o. obžalovaný ve své výpovědi uvedl, že její problémy nastaly ukončením spolupráce se společností [REDAKCE], kdy firma [REDAKCE], s.r.o. přišla o cca 3,4 mil. Kč, které původně přebíral pan [REDAKCE], ukončení nájemní smlouvy se spol. [REDAKCE], s.r.o., která přestala hradit nájem a nemovité prostory v [REDAKCE] vyklidila, apod. Společnost [REDAKCE], s.r.o. v důsledku toho nebyla schopna splácet úvěry, a proto pan [REDAKCE] ve spolupráci s panem [REDAKCE] dohodli v roce 2008 s paní [REDAKCE] z [REDAKCE], a.s., že společnosti [REDAKCE], s.r.o. bude poskytnut nový revolvingový úvěr, který byl určen výhradně na vyplacení dosud čerpaných úvěrů.

Následně k bodu 3 uvedl obžalovaný, že mu paní [REDAKCE] mu nabídla poskytnutí hotovostního úvěru ve výši 300.000 Kč, který by obžalovaný použil na úhradu splátek hypotečního úvěru a na poplatky za vyřízení nových úvěrových smluv, na něž také neměl peníze. Tento úvěr byl podepsán začátkem [REDAKCE] 2008 na pobočce [REDAKCE], a.s. v [REDAKCE] a paní [REDAKCE] již k němu měla podklady, které jí musel dodat někdo jiný. On potvrzení o výši svého příjmu nedodával, avšak podle jeho výpovědi měl příjem ještě o něco vyšší, než bylo uvedeno na potvrzení. Poskytnutý úvěr se snažil zpočátku hradit, ale pak z důvodu nezdarů v podnikání jej hradit přestal.

K jednotlivým padělaným dokladům, které byly předkládány k žádostem o úvěr obžalovaný uvedl, že tyto on nepředkládal, neboť veškeré žádosti o úvěr zařizovala skupina lidí kolem pana [REDAKCE]. Obžalovaný v roce 2005 předal pravé doklady panu [REDAKCE]. Doklady z pozdější doby musel pak předávat zřejmě panu [REDAKCE] či [REDAKCE]. Pokud jde o částku 2.750.000 Kč získanou z hypotečního úvěru na účet spol. [REDAKCE], s.r.o. obžalovaný uvedl, že mu bylo panem [REDAKCE] a ještě asi někým řečeno, že kupní cena byla snížena z důvodu vlhkosti v garáži, dodatek ke kupní smlouvě však nikdy nedostal. Tyto peníze byly použity na úhradu kontokorentního úvěru, avšak obžalovaný se původně domníval, že to nejsou peníze z hypotečního úvěru, ale ze zálohy ve výši 3 mil. Kč, která měla být na kupní cenu nemovitosti uhrazena z vlastních prostředků spol. [REDAKCE], s.r.o., ale kterou za něj měli poskytnout pan [REDAKCE] či pan [REDAKCE] z prostředků, které od společnosti [REDAKCE], s.r.o. původně obdrželi. Obžalovaný dále připustil, že mezi účty spol. [REDAKCE], s.r.o. a účty jiných společností (např. [REDAKCE], s.r.o.) byly prováděny účelové platby, o které byl požádán. Zřejmě to mělo nějaký význam pro banku. Pokud jde o finanční prostředky, které poukázal na účet společnosti [REDAKCE], s.r.o., obžalovaný uvedl, že s touto společností měl vyvíjet podnikatelskou aktivitu, která měla nahradit původní spolupráci mezi firmami [REDAKCE] a [REDAKCE].

U hlavního líčení obžalovaný vypověděl prakticky shodně s tím, co je uvedeno shora. Nad rámec toho uvedl, že do úvěrových vztahů nevstupoval s tím, že je nebude hradit, nemohl předem vědět, že úvěr nebude moci splácet, neboť nevěděl, že různé firmy nebudou vůči jeho společnosti plnit své závazky. Je možné, že někdo zneužil jeho důvěry a na jeho úkor se obohatil, případně se obohatil na úkor jeho firmy. Pokud by jeho podnikatelské plány vycházely tak, jak chtěl, neměl by problém svoje úvěry uhradit. To, že jeho podnikatelský záměr nevyšel však nebylo jeho chybou. Za firmu [REDAKCE] on osobně žádné výkazy, které by byly pozměněné nebo upravené, nikomu nepředkládal. V té době spolupracoval s firmou [REDAKCE], kdy tato firma na přelomu roku 2007-2008 přestala vyrábět, neboť jí došly peníze a tím dostal i jeho firmu do problémů. Pokud se týká o 300 tisícový úvěr, zdálo se mu vše v pořádku a proto tuto žádost podepsal. Ohledně jeho příjmu proběhla zřejmě komunikace mimo něj.

Ohledně skutku pod bodem 1 pak k dotazům dále uvedl, že podle jeho názoru nepravdivé podklady se žádostí o úvěr předal bance zřejmě pan [REDAKCE]. Kdo je vyhotovil, to mu není známo. Úvěr měl být poskytnut na nákup nemovitosti v [REDAKCE]. Na co byla použita částka 2.750.000 Kč, to mu známo nebylo, domníval se, že došlo ke snížení původní kupní ceny a že se peníze vrací panu [REDAKCE], který je od něj žádal. Tyto peníze byly

vyplaceny z účtu [REDACTED]. Podle jeho názoru to však nebyly peníze poskytnuté na nákup nemovitosti. Dozvěděl se o tom, že došlo ke snížení ceny nemovitosti. Cena 11 milionů korun se mu nezdála nijak nadnesená. Největší prospěch z celé věci měl podle názoru obžalovaného pan [REDACTED]. Osobně si nezjišťoval majetkové poměry pana [REDACTED] předtím, než s ním uzavíral nájemní smlouvu. Pan [REDACTED] byl vlastníkem nemovitosti a zároveň prodávající, s obžalovaným ho seznámil buď pan [REDACTED], nebo [REDACTED]. V roce 2006 byl jednatelem společnosti [REDACTED], s.r.o., jiné zaměstnance tato firma neměla. Pokud se jedná o hypotéční úvěr 8 milionů korun, tak z této částky firmě [REDACTED], s.r.o. šla částka 2.500.000 Kč a tyto peníze pak byly předány panu [REDACTED]. Přesně to byla částka 2.500.000 Kč. 250.000 Kč si on sám ponechal na svém účtu. Podle názoru obžalovaného firma [REDACTED], s.r.o. v roce 2005 až 2007 měla někdy mírný zisk, potom byla ztrátová. Obrat nebyl vyšší než 5 milionů korun ročně.

Nepravdivé údaje bance mohli sdělit buď pan [REDACTED], nebo pan [REDACTED], on sám žádné doklady se žádostí bance osobně nepředkládal. O revolvingový úvěr (bod č. 2) žádal proto, aby se vyplatily úvěry, které byly čerpané předtím. Všechny 7 milionů korun šlo na úvěrové účty [REDACTED]. Podle smlouvy to měly být účty firmy [REDACTED], s.r.o. Jednalo se o dva účty, jeden úvěrový a druhý kontokorentní, s penězi manipulovala banka. Podle jeho názoru byly tyto peníze použity na úhradu předchozích závazků. Těchto 7 milionů korun nemohlo být splaceno proto, že v té době firma [REDACTED], s.r.o. neprodukovala v patřičné míře, zisk byl minimální. Je možné, že již v roce 2007 nebyla tato firma aktivní a neměla zisk, obrat mohl být asi 100.000 Kč za celý rok. K dotazu, proč žádal o úvěr za celý rok 2007, když neměl prakticky žádný zisk a za rok 2006 byla jeho firma ve ztrátě asi 430.000 Kč, obžalovaný uvedl, že doufal, že se zvýší odbytí zámků, převezme další firmu a získá další aktivity, takže ty peníze splatí. Z těchto peněz tedy chtěl pokrýt své předchozí závazky a zkusit rozjet nové podnikání. Doznal, že to byl on, kdo sepisoval a podepisoval jednotlivé smlouvy o úvěrech. Smlouvy a směnky uvedené v obžalobě podepisoval skutečně on.

Obžalovaný dále uvedl, že nepředkládal bance znalecký posudek na 11 milionů korun [REDACTED] a nevěděl o tom, že byl nadhodnocen. Smlouvu uvedenou pod bodem 1b) rozsudku skutečně uzavíral a podepisoval on, ovšem nevěděl, že skutečná cena je 5.250.000 Kč. Kupní smlouvu uvedenou pod bodem 1c) rovněž podepsal on s tím, že tam pravděpodobně byla skutečná cena 5.250.000 Kč a nikoliv 11.000.000 Kč. Ohledně padělané svěrečné smlouvy, bod 1d), vypověděl, že je možné, že je podepsal obě dvě, avšak je možné, že jeho podpis byl zkopírovaný z jiné listiny. Nepředkládal ani nepravdivé účetní doklady společnosti [REDACTED], s.r.o., výkaz zisků a ztrát. Charakteristiku společnosti posílal na žádost buď pana [REDACTED], nebo pana [REDACTED] do nějakého e-mailu, je možné, že to někdo předělal.

Ohledně bodu 2a) a nepravdivého přiznání k dani z příjmu právnických osob společnosti [REDACTED], s.r.o. uvedl obžalovaný, že správné přiznání předal asi panu [REDACTED] a ten teprve toto přiznání upravil. Nepravdivý výkaz pohledávek a závazků, bod 2b), opět pravděpodobně upravil buď pan [REDACTED], [REDACTED], nebo [REDACTED]. On tento výkaz viděl a pravdivý seznam odběratelů a dodavatelů předával panu [REDACTED]. V roce 2007 s firmou [REDACTED], s.r.o. obchodovala hlavně firma [REDACTED], kde byl obrat asi 1 milion korun. Rozhodně popřel, že by on sám, nebo z podnětu někoho jiného úmyslně předkládal

nepravdivé doklady, aby došlo k daňovým únikům, případně aby byla legalizována činnost různých firem.

S firmou [REDAKCE] měl zájem obchodovat, avšak došlo pouze k obchodu v malém rozsahu. Paní [REDAKCE] zná, avšak popírá, že by pro ni vytvářel fiktivní operace, aby mohla být legalizována činnost této firmy. Podle jeho názoru probíhala mezi jeho firmou [REDAKCE], s.r.o. a [REDAKCE] menší obchodní činnost, pravděpodobně v roce 2006. Pokud svědkyně [REDAKCE] uvádí, že žádná taková činnost neprobíhala, tak to není pravda.

S panem [REDAKCE] se seznámil přes pana [REDAKCE] někdy počátkem roku 2006 s tím, že [REDAKCE] se mu představil jako člověk, který je schopen se pohybovat v kontaktu s bankami. K dalšímu dotazu obžalovaný uvedl, že je pravděpodobné, že firma [REDAKCE], s.r.o. v roce 2007 neměla žádný, ani malý zisk, naopak, že byla ve ztrátě, jak vyplývá z daňového přiznání.

K bodu 3 obžalovaný uvedl, že skutečně napsal, že měl v té době příjem 29 tisíc korun a to i přesto, že nebyl zaměstnancem společnosti [REDAKCE], s.r.o., ale tento příjem si vyplácel jako náhradu za jízdné apod. Tyto peníze vzešly z toho, co bylo na účtě. Úvěry nesplácel i proto, že musel přispívat do rodinného rozpočtu. O výši vyplácené měsíční „mzdy“ rozhodoval pouze on sám na základě svých potřeb. Není však pravdou, že by on sám předkládal potvrzení zaměstnavatele o příjmu. Kdo toto potvrzení vystavil, mu známo není. Mohl na tom mít zájem [REDAKCE] nebo pan [REDAKCE], protože po něm chtěli nějaké peníze za jejich služby. Smlouvu o úvěru na 300.000 Kč skutečně podepsal on, avšak není si vědom toho, že by podepisoval potvrzení zaměstnavatele o výši příjmu. Ohledně tohoto úvěru nikoho nepožádal, aby mu jej zprostředkoval a byl mu vyplacen až 31.3., v době, kdy říkal, že je úplně bez prostředků, že nemá žádné peníze. Je možné, že o tomto úvěru věděl pan [REDAKCE], avšak není si tím jistý. Ve své žádosti uváděl příjmy, které nepodléhají dani z příjmu fyzických osob, neboť podle jeho názoru si vyplácel zpět peníze, které původně do podnikání vložil.

S firmou [REDAKCE], kterou vlastnila paní [REDAKCE], skutečně obchodoval, nebyly to však žádné velké zakázky. Zda skutečně došlo k odebrání nějakého zboží, to si již nevzpomněl. Objem jejich obchodů byl maximálně 100 tisíc korun. Dispoziční právo k účtu [REDAKCE], s.r.o. měl sám obžalovaný, ke kontokorentnímu úvěru měl na základě předání čipové karty přístup i pan [REDAKCE], to bylo však jen v časově omezeném období. Je možné, že on sám z tohoto účtu převedl nějaké peníze na účet společnosti [REDAKCE]. To dělal na žádost pana [REDAKCE]. Tyto převody však nebyly podloženy obchodními případy, obchodními zakázkami. Paní [REDAKCE] byla zřejmě instruována [REDAKCE] nebo [REDAKCE], co s těmi penězi má dělat dál. Je pravdou, že nějaké peníze převáděl z účtu firmy [REDAKCE], s.r.o. i na firmu [REDAKCE], neboť ho o to žádal pan [REDAKCE] a nikdo mu neřekl, proč přišly peníze na účet společnosti [REDAKCE], s.r.o. a následně jsou zasílány zpět.

Ohledně hypotéčního úvěru obžalovaný uvedl, že to byl zřejmě nápad pana [REDAKCE] nebo [REDAKCE], možná i pana [REDAKCE], se kterým nejvíce jednal o ceně nemovitosti. Kupní

cena 11 milionů korun se měla zaplatit zčásti z úvěru ve výši 8 milionů korun a zbytek z prostředků firmy u [REDAKCE]. Částka 2.750.000 Kč, která přišla na účet společnosti [REDAKCE], s.r.o., byla podle jeho názoru ze svěřeneckého účtu [REDAKCE]. V té době stále věřil, že by mohlo dojít k naplnění smlouvy o spolupráci. Je pravdou, že nepodepsal žádný dodatek o údajném snížení hodnoty nemovitosti a to proto, že ho nedostal. Částka 2.750.000 Kč byla užita ke splácení kontokorentního úvěru u [REDAKCE]. Tento účet byl v mínusovém zůstatku, neboť on peníze vybral a předal je panu [REDAKCE]. U podpisu smluv ohledně prodeje nemovitosti byl přítomen [REDAKCE]. Smlouvy byly připraveny k podpisu včetně svěřenecké smlouvy, avšak on s ohledem na nedostatek času nic z toho nečetl. Smlouvy převzal pan [REDAKCE] a zřejmě je předal panu [REDAKCE].

Svědkyňe [REDAKCE] vypověděla v přípravném řízení, že pracuje jako firemní poradce u [REDAKCE], a.s. Pokud jde o obžalovaného [REDAKCE], první kontakt s ním byl přes pana [REDAKCE], který byl externí spolupracující osobou s [REDAKCE], a.s. S prvotními doklady k poskytnutí úvěru pro společnost [REDAKCE], s.r.o. tedy přišel pan [REDAKCE]. Dále probíhala jednání i s panem [REDAKCE], který pak následně podepisoval smlouvy o úvěru. Pokud jde o hypotéční úvěr na nemovitost v [REDAKCE], svědkyně uvedla, že se účastnila i prohlídky této nemovitosti, které se účastnil i muž německé národnosti, jenž měl firmu s názvem „[REDAKCE]...“ Pokud jde o revolvingové úvěry, klient k tomu dokládal účetní výkazy, seznam pohledávek a závazků, nové obchodní kontrakty a s ohledem na to mu [REDAKCE], a.s. úvěry poskytovala. Již si nevzpomíná, jakým způsobem a kým byly konkrétní doklady předkládány, ale s obžalovaným několikrát jednala osobně, a to i o nových kontraktech. Až teprve v [REDAKCE] 2008 jim obžalovaný [REDAKCE] sdělil, že již nemá zaměstnance a že podnikání nefunguje.

U hlavního líčení tato svědkyně vypověděla shodně s tím, co je uvedeno shora a k dotazům dále doplnila, že si na obžalovaného vzpomíná a předmětné úvěry s ním domlouvala. Ví i o tom, že mu byl následně poskytnut osobní úvěr 300.000 Kč.

Ohledně hypotéčního úvěru jednala i s obžalovaným osobně. V její přítomnosti podepisoval smlouvy, které se vázaly k poskytnutí úvěru včetně dokumentace. Část těchto dokladů přinesl pan [REDAKCE], část obžalovaný. Je pravdou, že listiny, které byly součástí žádosti o úvěr, podepsal obžalovaný, který říkal, že by v nemovitosti v [REDAKCE] mohl participovat na podnikatelské činnosti jiného subjektu a sdělil jí, že kondice jeho firmy je velmi dobrá. To vyplynulo i z výsledků o hospodaření a ekonomice firmy, kdy účetní výkazy prvně přinesl pan [REDAKCE] a následně jednala i s obžalovaným. Podle jejího názoru byl obžalovaný seznámen s tím, co bylo uvedeno ve výsledcích firmy, protože tyto listiny jím byly podepsány a při jednání o revolvingovém úvěru a kontokorentním úvěru předkládal výsledky, takže s nimi musel být seznámen. Podle svědkyně z listin předložených obžalovaným vyplynulo, že činnost jeho firmy nadále probíhá a zaměstnanci ve firmě jsou. Potvrdila, že úvěr byl poskytnut na 8 milionů korun a měl být použit na úhradu kupní ceny (hypotéční úvěr) a revolvingový úvěr byl poskytnut na provoz, čili zakázky, které klient předložil. To byly obchodní smlouvy a předložil je dle jejího názoru sám obžalovaný. Hypotéční úvěr nelze použít na nic jiného než na co je určen, neboť se peníze proplácí na účet prodávajícího, což je obvyklý postup. Je pravdou, že peníze poskytnuté hypotéčním úvěrem musí být použity způsobem, jak je uvedeno v úvěrové smlouvě, tzn., že pokud je zde uvedeno, že veškeré

peníze slouží k nákupu nemovitosti, tak musí být tyto peníze tímto způsobem použity. Pokud by tomu bylo jinak, jedná se o porušení podmínek úvěrové smlouvy.

Ohledně revolvingového úvěru na 7 milionů korun svědkyně potvrdila, že se jednalo o převzetí úvěru [REDAKCE] na zakázky, což bylo doloženo smlouvami o dílo. K této žádosti byly předloženy listiny (údajně nepravdivé přiznání k dani z příjmu právnických osob za rok 2006 společnosti [REDAKCE], s.r.o. a výkazy pohledávek a závazků z obchodního styku této firmy za rok 2005 – 2007), kdy podle jejího názoru tyto doklady předkládal obžalovaný [REDAKCE]. O revolvingovém úvěru s ním jednala osobně. V žádném případě se jí obžalovaný nezmínil o tom, že by jeho firma nevykazovala prakticky žádnou činnost. Peníze měl splácet z podnikatelské činnosti této firmy, neboť se předpokládalo, že firma funguje. V případě, že by v období, kdy žádal o revolvingový úvěr, byla firma ztrátová, tak by s největší pravděpodobností takto vysoký úvěr nedostal (stejně jako v případě, že by firma nevyvíjela žádnou činnost). Obžalovaný neřikal při osobním setkání, že by firma neměla žádné zaměstnance. Revolvingový úvěr byl obžalovanému poskytnut na základě rozhodnutí centrály za přísnějších podmínek a tento úvěr se skládal z kontokorentu, který měla firma na svoji stávající činnost u [REDAKCE] a zbytek byl na nové obchodní smlouvy, které obžalovaný doložil, tzn. na rozjezd nové obchodní spolupráce. Rozhodně z těchto peněz neměl být pokryt hypotéční úvěr. Je pravdou to, co uvedla v přípravném řízení ohledně osobního úvěru, tzn., že jej obžalovaný skutečně podepsal. O tom, že na tom je firma špatně, se dozvěděla od obžalovaného až v [REDAKCE] nebo [REDAKCE] 2008, dříve to nevěděla. Pokud obžalovanému předložila banka nějaké tiskopisy, tak obžalovaný k nim neměl žádných výhrad. Při jednání o úvěrech obžalovaný říkal, že nová obchodní spolupráce jeho firmy by se měla rozvíjet a tím by mělo dojít ke splácení úvěru. Jednalo se o budoucí spolupráci s panem [REDAKCE], případně dalšími firmami, na které si již svědkyně nevzpomněla.

Svědék [REDAKCE] uvedl, že v letech 2006 – 2007 podnikal ve firmách [REDAKCE], s.r.o. (prodej a montáž elektroniky) a [REDAKCE], s.r.o., kde provozoval ruční čištění aut. Ke každé společnosti měl bankovní účty. [REDAKCE] nezná a nikdy ho neviděl. Se společností [REDAKCE], s.r.o. pak nikdy neobchodoval ani jí nezařizoval úvěry u bank a nepřipravoval pro ni žádné podklady. Pana [REDAKCE] zná, ten pro něho zařizoval úvěry, svědek pak za to byl odsouzen, neboť v úvěrových podkladech byly účelové upravené údaje. Pokud jde o platby z účtu společnosti [REDAKCE], s.r.o. na účet [REDAKCE], s.r.o., či spol. [REDAKCE], s.r.o. a obráceně svědek uvedl, že neví, za co přesně tyto platby jsou. Pripustil, že na pokyn pana [REDAKCE] dělal na účtu umělé obraty, zřejmě to bylo kvůli bankám. Pan [REDAKCE] mu dal seznam účtů, na které má posílat peníze, proto to dělal, aby firmy měly umělý obrat.

U hlavního líčení nad rámec toho, co je uvedeno výše, svědek uvedl, že si vzpomíná, že firma [REDAKCE], s.r.o. byla zmiňována v případech, kdy se mělo jednat o umělé obraty. Podle jeho názoru byl pan [REDAKCE] zprostředkovatelem, který jej nakontaktoval na pana [REDAKCE]. Obchodní činnost, která proběhla mezi jeho firmou a [REDAKCE], s.r.o., tak, jak je dokladována, byla fiktivní. Peníze byly z jeho úvěru používány tak, že se převedly na firmu [REDAKCE], s.r.o. a následně opět zpět. Bylo to proto, aby banka viděla, že je tam pohyb peněz, neboť on měl kontokorentní úvěr, který byl krytý jen obratem, proto potřeboval navýšit obraty firmy. Tento systém vymyslel pan [REDAKCE] a nakonec to celé padlo proto, že

svědek už neměl peníze, takže už nemohl s nimi manipulovat. Potvrdil, že s [REDAKCE] nikdy neobchodoval, nebyl jeho společníkem a ani s ním neměl uzavřenou žádnou smlouvu.

Svědka [REDAKCE] uvedl, že s obžalovaným se seznámil asi v roce 2006. Měli spolu záměr, že by mu svědek pomohl prorazit s podnikáním na trh přes své známé, konkrétně přes společnost [REDAKCE] v [REDAKCE]. Tento záměr ale nedopadl a žádnou obchodní spolupráci mezi sebou neměli. Svědek odmítl, že by pro obžalovaného zařizoval úvěry v bankách, event. pro něho připravoval listinné podklady. Žádné jednání se znalcem [REDAKCE] nevedl, nejednal nikdy ani s [REDAKCE] ze společnosti [REDAKCE], s.r.o. Odmítl, že by jí předával nějaké seznamy, kam má posílat peníze. Rovněž odmítl, že by od obžalovaného někdy přebíral nějaké peníze.

K dotazům dále svědek uvedl, že pana [REDAKCE] nezná, svědka [REDAKCE] ano, neboť k němu chodil do restaurace. Rozhodně však nikomu neradil, aby fiktivně převáděl finanční prostředky a rovněž nikdy nezískal žádné finanční prostředky, které by měl získat obžalovaný z banky. I v případě, že by se mělo jednat o částku 2,5 mil. Kč. Rozhodně pro obžalovaného nezařizoval úvěr v bance, s firmou [REDAKCE] neobchodoval a rozhodně popřel, že by od obžalovaného získal nějaké peníze z úvěru 2.750.000 Kč a to ani v hotovosti.

Svědka [REDAKCE] uvedl v přípravném řízení, že podniká jako OSVČ zejména v oblasti kovoobráběčství. Se společností [REDAKCE], s.r.o. spolupracoval intenzivněji v letech 2000 – 2004, kdy ještě v této společnosti působil vedle obžalovaného [REDAKCE] pan [REDAKCE]. Pro tuto firmu dodával součástky do zámků. Po roce 2004 spolupráce poklesla, obžalovaný měl myšlenku, že by se vyvinul kompletní zámek a ten by se dodával jako celek. K tomu však nakonec nedošlo, svědek pracoval na vývoji a když to jakžtakž dotáhl v roce 2008 do konce, obžalovaný o to přestal mít zájem. Svědek dále uvedl, že společnost [REDAKCE], s.r.o. nikdy neprovozovala podnikání ve [REDAKCE], jak uváděla ve své žádosti o hypotéční úvěr. V těchto prostorách podnikal on sám. Nájemní smlouva na tyto prostory se společností [REDAKCE], s.r.o. sice existovala, ale nikdy nebyla naplněna. Rovněž není pravdivá informace ze žádosti o poskytnutí provozního úvěru č. [REDAKCE] z 29.8.2007 podepsané obžalovaným, kde je [REDAKCE] uveden jako jeden ze tří největších dodavatelů společnosti [REDAKCE], s.r.o. (26 %), neboť v roce 2007 pro společnost [REDAKCE], s.r.o. fakturoval toliko dvě faktury za kovoobrábění v celkové výši cca 75.000 Kč. Faktury uvedené v soupisu dodavatelů k revolvingovému úvěru č. [REDAKCE] (ve výši cca 646.000 Kč) nikdy nevystavoval.

U hlavního líčení vypověděl svědek shodně jako v přípravném řízení s tím, že uvedl, že v roce 2005 byly objemy obchodů mezi jeho firmou a firmou obžalovaného asi 500.000 Kč, následně klesaly, až v roce 2007 to skončilo na 70.000 Kč. Je mu známo, že jednatelem společnosti [REDAKCE], s.r.o. byl obžalovaný. V době, kdy firma fungovala, měl pět až sedm zaměstnanců. To se týká období kolem roku 2002. V roce 2007 firma [REDAKCE], s.r.o. už zaměstnance neměla. Potvrdil, že obžalovaný měl představu, že by společně se svědkem vyráběli vlastní zabezpečovací zámky v době, kdy jeho vlastní činnost již nebyla nijak velká, uvažovali o tom, avšak nakonec to nezrealizovali. Žádné peníze od firmy [REDAKCE], s.r.o. z nájemní smlouvy nedostal. Kdo jiný, kromě pana [REDAKCE], s obžalovaným spolupracoval, to neví.

Svědék [REDACTED] uvedl, že znalecký posudek vypracovával na žádost společnosti [REDACTED] pana [REDACTED], která zastupovala společnost [REDACTED], s.r.o. Pan [REDACTED] ho o vypracování znaleckého posudku požádal telefonicky, když podklady pro zpracování mu poskytl při místním šetření jistý pan [REDACTED] a paní [REDACTED]. Posudek zpracovával dle metodiky [REDACTED], a.s., přičemž srovnávací nemovitosti získal náhodně z internetu a dotazem u realitních kanceláří.

U hlavního líčení svědek vypověděl shodně jako v přípravném řízení. Vyloučil, že by mu někdo říkal, aby měl navýšit hodnotu nemovitosti. Ohledně této nemovitosti jednal pouze s paní [REDACTED] a paní [REDACTED], nikoliv s obžalovaným. Věděl o tom, že znalecký posudek byl dělán na objednávku [REDACTED]. Zda měl tento objekt někdo koupit, to nevěděl. Použil výnosovou metodu k ohodnocení nemovitosti. Podle jeho názoru znalecký posudek byl schválen supervizorem [REDACTED]. Pokud jednal v jiných případech s panem [REDACTED], pak to bylo proto, že pro něho dělal také znalecké posudky. Přestal s ním spolupracovat, protože mu v některých případech nezaplatil odměnu. Cena 11 milionů korun, ke které došel, byla zjištěna porovnávací metodou, u výnosové metody vyšla hodnota nemovitosti 8.700.000 Kč. Porovnávací metodu použil proto, že to chtěla [REDACTED]. I přesto, že v jeho posudku je uvedeno, že nabídková cena činí v [REDACTED], kde byl obdobný objekt, 5 milionů korun, údajně obešel realitní kanceláře, kde mu v [REDACTED] bylo sděleno, že by to prodávali za 11 až 12,5 milionů korun. Pokud dělal druhý posudek pro finanční úřad, tak došel k hodnotě 2.780.000 Kč. Rozdíl v cenách odůvodnil tím, že to bylo dáno metodikou. V té době byl o nemovitosti velký zájem, takže porovnávací ceny značně převyšovaly metodiku finančního úřadu. Věděl, že znalecký posudek dělá pro účely úvěru [REDACTED], nevěděl však, kdo byl zákazníkem. Objednávkový list dostal svědek od [REDACTED], podle jeho názoru byl pan [REDACTED] zprostředkovatelem. Na závěr uvedl, že o vyhotovení znaleckého posudku ho požádala firma [REDACTED] ze [REDACTED], která zastupovala firmu [REDACTED], s.r.o., o čemž mu řekl pan [REDACTED].

Svědék [REDACTED], který byl vyslechnut v hlavním líčení, potvrdil, že obžalovaného zná asi od roku 2001, kdy chtěli spolu podnikat ve výrobě zabezpečení zámků na zpátečku do auta. Věděl o tom, že obžalovaný v roce 2008 žádal o úvěr 8 až 11 mil. korun na převzetí výroby nějaké firmy, zřejmě pana [REDACTED]. On se byl s obžalovaným na tuto nemovitost podívat, navenek firma vypadala velmi schopně, bylo zde zaměstnáno 10 až 15 lidí, takže se domnívali, že by to mohl být dobrý obchod. Po nějaké době zjistil, že se obžalovaný dostal do potíží, neboť přestal platit jistinu a úroky. Obžalovaný si chtěl půjčit další peníze, aby mohl dostát svým závazkům, kdy tyto peníze chtěl splácet z navýšení výroby zámků. V době, kdy uzavíral úvěrovou smlouvu obžalovaný, tak podle názoru svědka měl zisk z navýšení výroby zámků a z výroby, která v [REDACTED] byla. Zda však nějaký zisk měl, to svědek neví. Z čeho chtěl obžalovaný splatit měsíční splátku 76.680 Kč, přesně nevěděl, pravděpodobně z výroby zámků. Zopakoval, že obžalovaný se domníval, že veškeré své závazky uhradí z výroby v [REDACTED], byť v té době ještě neměl celý převod dořešen s panem [REDACTED]. Zda firma [REDACTED], s.r.o. měla v roce 2006 až 2008 nějaký zisk, to svědek nebyl schopen objektivně posoudit. Potvrdil, že obžalovaný byl v blízkém kontaktu s paní [REDACTED]. Popřel, že by veškerá smluvní dokumentace ke smlouvě o kontokorentnímu úvěru měla být vyhotovena v jeho kanceláři v [REDACTED], jak tvrdí obžalovaný.

Byl společně s obžalovaným v [REDAKCE], kde s paní [REDAKCE] jednali o úvěrové smlouvě. Podle jeho názoru obžalovaný s některými lidmi špatně komunikoval, i s ním, a proto se nepodařilo firmu zachránit. V době, kdy byl v [REDAKCE] na jednání u paní [REDAKCE] s obžalovaným, tak již úvěrová smlouva byla uzavřena. On osobně nic nepodepisoval, pravděpodobně něco podepisoval obžalovaný. Určitě on nebo obžalovaný předávali účetní doklady firmy [REDAKCE], s.r.o. paní [REDAKCE]. On sám však podklady nedostal k tomu, aby mohl posoudit riziko podnikání obžalovaného a to i z toho důvodu, že se obžalovanému ztratila možnost působit na trhu tím, že přestal komunikovat pan [REDAKCE], čímž nedošlo k zahájení výroby. Neviděl žádné účetní doklady od firmy pana [REDAKCE], avšak když firmu navštívil, tak viděl, že pracuje na dvě směny a vypadala zdravě. Účetní doklady firmy [REDAKCE], s.r.o. v předmětném období neviděl.

Svědčce [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděla, že byla jednatelkou společnosti [REDAKCE], s.r.o. Zнала se s obžalovaným [REDAKCE], který ji v roce 2005 – 2006 požádal, zda neví o nějaké společnosti, kterou by mohla poskytnout pro obchodní činnost. Došlo k několika schůzkám, kde kromě obžalovaného ji navštěvoval i pan [REDAKCE] a pan [REDAKCE], sepsaly se nějaké smlouvy o obchodní spolupráci, ale pouze v obecné rovině. K obchodování mezi společnostmi [REDAKCE], s.r.o. a [REDAKCE], s.r.o. nedošlo. Přesto jmenovaná na žádost obžalovaného [REDAKCE] potvrzovala na jí předložených listinách podnikatelskou účast jmenované společnosti. Pan [REDAKCE] fungoval jako šedá eminence v pozadí, pan [REDAKCE] jako spojka, měl kontakty v bankách. Svědkyni zpočátku spíše připadalo, že může jít v dané věci o nějaký daňový únik, než o úvěrový podvod. Na žádost obžalovaného [REDAKCE] pak svědkyně založila jménem společnosti [REDAKCE], s.r.o. dva účty, jeden u [REDAKCE], a.s., druhý u [REDAKCE]. Na tyto účty jí byly poukazovány peníze od společnosti [REDAKCE], s.r.o. či od společnosti [REDAKCE], s.r.o. a ona měla tyto peníze dále převádět na další účty dle seznamu, který jí předal pan [REDAKCE]. Peníze dále posílala na účty spol. [REDAKCE], s.r.o., [REDAKCE], s.r.o., což byla společnost pana [REDAKCE], případně je vracela na účet společnosti [REDAKCE], s.r.o. Platby nebyly podloženy žádnou obchodní činností, jí připadalo, že jde o praní špinavých peněz, ale ona z toho žádný příjem neměla. Pan [REDAKCE] jí nosil sestavy k poukázání částek na různé účty cca dvakrát do měsíce, domnívá se, že tímto způsobem musely protéct přes účty její společnosti miliony. Svědkyně dále uvedla, že pro svého syna [REDAKCE] koupila společnost [REDAKCE], s.r.o., avšak tato společnost nevyvíjela žádnou činnost, neměla bankovní účet. Obžalovaný pak přišel s nápadem, aby také této společnosti byl založen bankovní účet, aby mohli peníze posílat též na tuto společnost, což by bylo méně nápadné, než když se na účtech objevují pořád ty samé společnosti. Svědkyně dále zdůraznila, že mezi jejími společnostmi a společností [REDAKCE], s.r.o. skutečně žádná obchodní spolupráce neprobíhala.

U hlavního líčení svědkyně dále k dotazům dodala, že obžalovaný se snažil o výrobu zabezpečovacích systémů do aut, avšak konkrétně neví, neboť se těchto jednání neúčastnila. Skutečně mezi firmou [REDAKCE], s.r.o. a [REDAKCE] nedocházelo k žádným obchodům. S myšlenkou, že by na účet její společnost chodily peníze od firmy [REDAKCE], s.r.o. skutečně přišel obžalovaný. Obžalovanému vyhověla proto, že v té době spolu byli ve velmi přátelském vztahu. Po nějaké době jí došlo, že obchody neprobíhají, jedná se o vysloveně fiktivní obchody. Její firma [REDAKCE] prakticky nefungovala od

roku 2001. Podle jejího názoru byl hlavou všech těchto transakcí pan [REDACTED], obžalovaný byl zprostředkovatelem a [REDACTED] figuroval jako zprostředkovatel při kontaktu s bankami. Zopakovala, že skutečně obžalovaný za ní přišel s návrhem, aby založila další firmu pro svého syna, na kterou by se posílaly peníze a ona mu skutečně vyhověla a měla z toho i nějaký malý profit. Jak na tom byl obžalovaný v roce 2008 finančně, to nedokázala říct. Dozvěděla se, že obžalovaný měl v úmyslu si vzít úvěry na areál v [REDACTED], kdy peníze chtěl splácet právě z výroby, která by tam běžela. Svědkyně potvrdila, že fiktivní obchody s její společností měly probíhat asi rok a potom by se její společnost měla převést na obžalovaného a spol. ([REDACTED], [REDACTED]), resp., že by si ji měli koupit. Žádné obchody mezi společnostmi [REDACTED] a [REDACTED], s.r.o. opravdu neproběhly, stejně tak jako mezi společnostmi [REDACTED], s.r.o. a [REDACTED], s.r.o. K dotazům obžalovaného dále potvrdila, že pan [REDACTED] se znal s panem [REDACTED], kterého přivedl na schůzku u notáře, když se převáděla společnost [REDACTED] na nového majitele. Pan [REDACTED] měl určité informace o společnosti [REDACTED], s.r.o., protože na ni vystavoval určité faktury. Rovněž věděl, že ona tuto firmu vlastní.

Svědék [REDACTED] [REDACTED] byl u hlavního líčení vyslechnut na návrh obhájce obžalovaného a uvedl, že co se týče firmy [REDACTED], tak žádnou operaci za tuto společnost neprovedl. Obžalovaného [REDACTED] zřejmě nezná, jméno zaslechl při svých výsleších, avšak osobně ho zřejmě neviděl. V době, kdy byl nastrčen do firmy [REDACTED], tak tato firma žádnou činnost nevyvíjela. Není mu nic známo o tom, že v době 2006 až 2008 měli na účtě firmy [REDACTED] probíhat finanční transakce fiktivních obchodů. V době, kdy on převzal firmu, tak nic nepodepsal. Do firmy [REDACTED] ho přivedl pan [REDACTED] a pan [REDACTED], kteří ho seznámili s paní [REDACTED] a když na účet firmy přišla částka 1 milion korun, tak tuto částku vybral a předal panu [REDACTED]. Žádné účetnictví firmy nedostával a za firmu neudělal jediný obchod a jediný podpis, kromě podpisu o převzetí firmy.

Svědék [REDACTED] v přípravném řízení odmítl vypovídat s tím, že by svojí výpovědí mohl sobě způsobit nebezpečí trestního stíhání.

U hlavního líčení však po řádném poučení vypovídal a uvedl, že obžalovaného zná asi 10 let, ví, že pracoval pro automobilový průmysl, vyráběl nějaké zabezpečování. Někdo mu předložil podklady za společnost obžalovaného, on udělal analýzu, zkontaktoval [REDACTED] a začalo se jednat o úvěr pro obžalovaného. Potvrdil, že mu byl nějaký úvěr poskytnut, avšak neví, v jaké výši. Potvrdil, že obžalovaný koupil prostory k podnikání a podle jeho názoru měl obžalovaný smůlu na své společníky, kteří jej dostali do špatné situace. Obžalovaný podnikal ve firmě [REDACTED], s.r.o. Ohledně koupě nemovitosti v [REDACTED] se domnívá, že v této složce byl i znalecký posudek, on však nekontroloval, zda odpovídá realitě, či nikoliv. Obžalovaný chtěl v [REDACTED] montovat nějaké komponenty do automobilů. Za obžalovaného nikdy žádnou listinu nepodepisoval. K ceně kupované nemovitosti se nedokázal vyjádřit. S [REDACTED] nebo [REDACTED] v případě obžalovaného [REDACTED] úzce nespolupracoval, pokud pro obžalovaného něco zařizoval, tak spíše jednal sám za sebe. Podle jeho názoru byl vlastníkem areálu v [REDACTED] nějaký cizinec a v té době zde bylo asi pět nebo šest zaměstnanců. Je pravdou, že některé podklady mu nevozil přímo obžalovaný, ale lidé jím určení, kdo to byl, však neví. Pro obžalovaného zařizoval minimálně dva úvěry,

hypotéční na areál v [REDAKCE] a ještě nějaký provozní. Obžalovaný mu říkal, že potřeboval nějaké podklady proto, aby získal úvěr, podle názoru svědka vše v tomto případě probíhalo standartně. Veškeré podklady, které předkládal za obžalovaného, mu dával někdo jiný, nikoliv obžalovaný. Kdo podepisoval žádosti o úvěr, to nevěděl, nemůže však vyloučit, že to za obžalovaného podepsal někdo jiný. Zda byl s obžalovaným přímo u podpisu úvěrové smlouvy, to si nevzpomněl, většinou byl u začátku jednání. Svědek rozhodně popřel, že on by za obžalovaného něco podepisoval, [REDAKCE] vůbec nezná a rozhodně po obžalovaném nechtěl žádné peníze nad rámec jejich dohody.

Svědkyň [REDAKCE] [REDAKCE] v přípravném řízení uvedla, že pracovala ve společnosti [REDAKCE], s.r.o. Pokud jde o nájem nemovitosti v [REDAKCE], tento byl neúměrně vysoký, na což upozorňovala pana [REDAKCE], navíc výrobní prostory v této nemovitosti byly nevyhovující. Pan [REDAKCE] se však v té době choval neekonomicky, zhlédl se pravděpodobně v luxusním bytu, který byl součástí této nemovitosti. Navíc v té době žil s přítelkyní, která ho zajímala více než podnikání. Podnikání postupně upadalo, od společnosti [REDAKCE] již nedostávali tolik zakázek a v průběhu roku 2007 začaly být problémy s hrazením nájmu. Nakonec někdy na podzim jí pan [REDAKCE] poslal SMS, že je v nemocnici, ať svědkyně ukončí pracovní poměr se všemi zaměstnanci. Ti tak nedostali ani mzdu za poslední měsíc. Způsob, jakým pan [REDAKCE] opustil [REDAKCE], se jí zdál plánovaný.

U hlavního líčení svoji výpověď z přípravného řízení zopakovala a dále uvedla, že obžalovaný jednal s panem [REDAKCE], avšak ona u těchto jednání přítomna nebyla. Obžalovaného [REDAKCE] zná, občas ho ve firmě potkala a je jí známo, že obžalovaný si nechal dělat analýzu jejich firmy, která dopadla špatně pro firmu. Obžalovaný jí e-mailem sdělil, že firma má asi 1 milion korun ztrátu, navrhl vytvořit další aktivity, případně získat další klientelu, aby se firma ekonomicky stabilizovala. Kolik měl v době, kdy se zajímal o koupi areálu obžalovaný svých zaměstnanců, to jí známo nebylo, rovněž nevěděla, jaký měla v té době firma [REDAKCE], s.r.o. obrát. Jaká měla být dle znaleckého posudku hodnota areálu, rovněž nevěděla. Firma [REDAKCE] skončila v [REDAKCE] proto, že měla velké dluhy. Obžalovaný si byl v této době prohlédnout areál, neboť stále měl o jeho koupi zájem.

Svědka [REDAKCE] v přípravném řízení vypověděl, že je jednatelem společnosti [REDAKCE], s.r.o., která vlastnila nemovitost v [REDAKCE]. Tuto nemovitost se rozhodl prodat, nabízel ji prostřednictvím realitní kanceláře [REDAKCE] v [REDAKCE]. O nemovitost měl zájem nějaký muž – Němec, který tvrdil, že pracuje pro [REDAKCE], že by si v domě udělal dílnu. Dohodli se na ceně 5.250.000 Kč. Svědek proto zadal prodej advokátní kanceláři [REDAKCE] z [REDAKCE]. Následně byl podepisovat listiny – kupní smlouvu, k čemuž došlo v [REDAKCE]. Svědek tam byl se svým českým společníkem [REDAKCE] a [REDAKCE]. Za stranu kupující tam byli asi 3-4 lidi, přičemž nemovitost nekupoval ten Němec, ale jiný muž ve věku od [REDAKCE] do [REDAKCE] let, který měl tmavé vlasy a uváděl, že dodává zabezpečovací zařízení do aut - nějaké zámky a má továrnu v [REDAKCE]. Pokud jde o důvod, proč nemovitost kupoval on, uváděl, že tuto bude dále pronajímat onomu Němci. Svědek dále uvedl, že kromě nich ty listiny podepisoval ještě někdo z banky. Pak byli ještě u notáře. Pokud jde o smlouvy na částku 11 mil. Kč, tyto nikdy neviděl, podepisoval smlouvy na částku 5.250.000 Kč. Neviděl ani znalecký posudek, který nemovitost ocenil na částku 11 mil. Kč.

U hlavního líčení tento svědek nad rámec toho, co vypověděl v přípravném řízení, uvedl, že dům v [REDAKCE] prodával proto, že ho již nepotřeboval, neboť se chtěl stěhovat do [REDAKCE]. Původní cena nemovitosti, za kterou ji chtěl prodat, byla 5.500.000 Kč, následně tato cena klesla na 5.250.000 Kč. Obžalovaného tento svědek nezná, nikdy s ním nejednal a neviděl smlouvu o prodeji předmětné nemovitosti, která by zněla na 11.000.000 Kč. Částku 5.250.000 Kč dostal vyplacenu. Poté, co nemovitost prodal, tak se již o další osud této nemovitosti nezajímal. V okamžiku podpisu kupní smlouvy již byla cena definitivní, nesmlouvalo se o ní, byla dohodnuta s tím Němcem, který si nemovitost již předtím prohlédl. Tento Němec však u podpisu kupní smlouvy přítomen nebyl. Za kupce podepsal smlouvu nějaký jeho zástupce. Zda podepisoval kupní smlouvu společně s obžalovaným, to si již nevzpomíná, rovněž již neví, kdo byl tím člověkem, který zastupoval Němce při podpisu kupní smlouvy. Veškeré záležitosti ohledně prodeje nemovitosti za něj řešil [REDAKCE], takže podrobnosti ohledně prodeje on sám neví.

Svědek do spisu založil potřebné listinné doklady potvrzující, že nemovitost prodal za částku 5.250.000 Kč, mj. též smlouvu o smlouvě budoucí ze dne 21.4.2006 podepsanou obžalovaným, z níž je rovněž patrné, že kupní cena nemovitosti bude činit 5.250.000 Kč.

V přípravném řízení byl dále cestou právní pomoci ve Spolkové republice Německo vyslechnut svědek [REDAKCE]. Jmenovaný se vyjádřil k podnikání společnosti [REDAKCE], s.r.o. na území České republiky. Potvrdil, že tato společnost po určitou dobu využívala nemovitosti v [REDAKCE], a to na základě nájemní smlouvy se společností [REDAKCE], s.r.o. Tento objekt mu nabídl pan [REDAKCE]. Pokud jde o měsíční nájemné ve výši 101.150 Kč, neměl žádnou srovnatelnou alternativu, proto ani nemohl posoudit, zda není vysoké. K nájemní smlouvě se sepisovala i směnečná smlouva, ale samostatná směnka asi ne. Nájem měl být placen po dobu sedmi let, pak měla být nemovitost převedena do vlastnictví spol. [REDAKCE], s.r.o. Činnost spol. [REDAKCE] v [REDAKCE] skončila někdy v roce 2009, kdy mu byl znemožněn vstup do nemovitosti několika muži se psy. Jakým způsobem obžalovaný [REDAKCE] financoval koupi nemovitosti v [REDAKCE], neví. Společnost [REDAKCE], s.r.o. se společností [REDAKCE], s.r.o. neobchodovala. Osoby jménem [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] nezná. [REDAKCE] by mohl být Ital, který zřizoval výrobní halu.

Tento svědek byl soudem opakovaně předvoláván k hlavnímu líčení, avšak ani v jednom případě se nezdařilo mu na jím udávanou adresu předvolání doručit, takže se přes veškerou snahu soudu tento svědek k hlavnímu líčení nedostavil a proto soud výše uvedenou výpověď z přípravného řízení ve smyslu ust. § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu přečetl, neboť má za to, že tento svědek je pro dlouhodobý pobyt v cizině nedosažitelný.

V průběhu hlavního líčení byly se souhlasem stran přečteny podle § 211 odst. 1 tr. řádu další svědecké výpovědi, které byly učiněny v přípravném řízení, kdy se jedná o výpovědi svědků [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE].

Z těchto výpovědí lze poukázat na výpověď [REDAKCE], který uvedl, že v roce 2006 byl jednatelem společnosti [REDAKCE], s.r.o., která se mj. zabývala realitní činností. Jejich kancelář zprostředkovávala prodej nemovitosti v [REDAKCE]. Vybavuje si osoby jménem

██████, █████, █████, pak tam byl ještě nějaký Ital, který ty nemovitosti prodával. S panem ████████ jednal několikrát osobně, někdy u toho byl rovněž pan █████. Na základě požadavků na složení peněz do notářské úschovy jednal též s ████████, která vyhotovila svěřenskou smlouvu.

Svědkyne ████████ ve své výpovědi konstatovala, že společnost ████████, s.r.o. koupili se svým synem v roce 2009. Společnost ████████, s.r.o. nezná, s touto společností neobchodovali. Od paní ████████ dostali potvrzení o bezdlužnosti, přičemž jmenovaná jim říkala, že společnost neměla v minulosti žádný obrat.

Svědka ████████ se vyjádřil ke společnosti ████████, s.r.o. – organizační složka s tím, že tato společnost v minulosti nevyvíjela žádné aktivity se společností ████████, s.r.o. Svědek obžalovaného zná, neboť ten měl v minulosti zájem zprostředkovat obchod pro spol. ████████, s.r.o., avšak žádná spolupráce neprobíhala.

Svědkyne ████████ ve své výpovědi popřela tvrzení obžalovaného, že by mu vystavovala doklad o výši jeho pracovního příjmu dne 25.2.2008. Uvedla, že byla zaměstnána jeden čas u obžalovaného jako fyzické osoby, a to jako asistentka. Ve společnosti ████████, s.r.o. nikdy zaměstnána nebyla a dané potvrzení nevystavila. Neměla nikdy ani razítko spol. ████████, s.r.o. Podle ní obžalovaný takového příjmu nedosahoval. Pro obžalovaného pracovala z domova, kdy balila do krabic zámky a tiskla k tomu záruční listy. Obžalovaný to pak rozesílal odběratelům, a to cca jeden komplet za 14 dní. K úvěrům obžalovaného nic neví.

Svědkyne ████████ uvedla, že za ████████, a.s. zpracovávala žádost obžalovaného o hotovostní úvěr. Uvedla, že na tento konkrétní případ si nevzpomíná, nicméně žádost vyplňovala s klientem ona přímo v bance, neboť je na ní uvedeno její jméno. Dále obecně popsala systém přijímání žádostí a poskytování hotovostních úvěrů.

V přípravném řízení byl vypracován znalecký posudek z oboru ekonomiky od znaleckého ústavu **KOPPREA – znalecký ústav, s.r.o.** Z tohoto posudku vyplynulo, že obvyklá cena nemovitosti v ████████ ke dni jejího prodeje 5.5.2006 činila 4.900.000 Kč (za použití metodiky ████████, a.s. pak 4.700.000 Kč). Její hodnota k datu ocenění 25.4.2013 pak činila 3.500.000 Kč. Znalci se vyjádřili i k postupu znalce ████████, který nemovitost oceňoval pro účely získání úvěru, přičemž dospěli k závěru, že hodnota nemovitosti ve znaleckém posudku ████████ je cca dvojnásobně nadhodnocena, a to zejména chybným stanovením porovnávací a výnosové hodnoty. I pokud by se nechal znalec ovlivnit poskytnutými podklady (zejména nájemní smlouvou se společností ████████, s.r.o.), považovali by znalci za akceptovatelné ovlivnění toliko do 20 % ceny, nikoli do 100 % tak, jak se tomu stalo.

V průběhu hlavního líčení byl k tomuto znaleckému posudku vyslechnut znalec ████████, který uvedl shodně s tím, co je uvedeno výše. Podle jeho vyjádření by bylo možno zohlednit maximálně 20 % plus, minus ovlivnění koeficientu prodejnosti s ohledem na poptávku trhu, avšak z praxe on sám ví, že v té době se toto moc nepraktikovalo. V posudku ████████ nejsou žádné výměry užitných ploch. Nelze si učinit představu o velikosti

nemovitosti, takže porovnávací metoda v tomto případě neobsahuje údaje, ze kterých by se dalo správně při určení hodnoty nemovitosti vycházet. Výnosová hodnota byla vypočtena na základě nájmu předpokládaného dle návrhu nájemní smlouvy bez vyhodnocení a okomentování obvyklého dosažitelného nájemného a rizika výpadku nájmu, což metodika v zásadě vyžaduje. Dále u tohoto znaleckého posudku chybí znalecká doložka, takže po formální stránce toto ocenění nenaplnuje znaky znaleckého posudku. Zda tento posudek ■■■■■ byl v ■■■■■ přezkoumán, to si není jistý, v současné době se tzv. supervize již dělá automaticky.

K hodnotě nemovitosti v ■■■■■ existuje ve spise ještě jeden znalecký posudek od Ing. Petry Kolářové, který byl orgány činnými v trestním řízení vyžádán ještě v průběhu prověřování. Tento posudek stanovil obvyklou hodnotu nemovitostí v ■■■■■ ke dni 5.5.2006 ještě nižší částkou, a to 4.000.000 Kč.

K žádosti obžalovaného soud přibral **znalce z oboru písmoznalectví**, který se vyjádřil k pravosti podpisu listin, které obžalovaný předložil, kdy se celkem jedná o pět kusů sporných podpisů, které se nacházejí na listinách čl. 289, 932, 1656, 1658 a 1660. Závěr znalce zní, že nelze vyloučit, že původní originál sporného podpisu, jehož kopie se nachází na čl. 289 (originál není k dispozici), je pravým podpisem obžalovaného ■■■■■. Jedná se o podpis „Žadatele“ na tomto čísle listu.

Dále znalec uvedl, že kopie dvou sporných podpisů „Jednatele“ na čl. 932 a 1656 zobrazují podpisy, které ve svých původních (k tomuto zkoumání nezajištěných) originálech jsou pravděpodobně podpisy obžalovaného ■■■■■.

Kopie dvou sporných podpisů na čl. 1658 a 1660 zobrazují podpisy, které v zásadě neodpovídají pravým spontánním podpisům obžalovaného a proto jejich původní (ke zkoumání nezajištěné) originály mohly být vyhotoveny jinou osobou, než je obžalovaný. S ohledem na to, že nebylo možno zajistit originály sporných podpisů, konstatuje znalec, že nebylo možné určit, zda tyto sporné podpisy jsou skutečně obsahem předložených listin nebo na ně byly přeneseny z jiných písemností.

Sporný podpis, který je zobrazen na kopii na čl. 192 jednoznačně odpovídá kopii podpisu ■■■■■ na čl. 5825 a obě tyto kopie pak i objektově korespondují s originálním podpisem „■■■■■“, v.r.“, který obžalovaný zaslal jako srovnávací materiál ke zkoumání.

U hlavního líčení k otázkám znalec uvedl, že v písmoznalectví se používá stupnice pravděpodobnosti nebo možnosti, která začíná u *jednoznačného posouzení* pravého či nepravého podpisu, o stupeň níž je podpis, který je určen s *vysokou pravděpodobností*, kde lze výjimečně připustit, že by to mohlo být jinak, o stupeň níž je *pravděpodobný podpis*, kdy v tomto případě by to spíše mohla být pravda, ale rovněž mohou být pochybnosti, dále je stupeň *mohl*, tzn., že to může být pravý podpis, stejně jako nepravý, dále je stupeň *nelze to vyloučit* a úplně nejnižší stupeň je *nezpracovatelný*, kdy se vůbec nedá říci ani s tou největší přibližností, zda se jedná o pravý podpis či nikoliv. Ohledně nečitelných podpisů na čl. 930 a 932 znalec konstatoval, že tyto podpisy se nevymykají možnosti, že je vyhotovila jedna

osoba. Kvalita případných padělků záleží samozřejmě na osobě padělatele a jeho schopnostech, stejně tak na složitosti písma, které se snaží reprodukovat. Pokud se jedná o dva sporné podpisy, které zněly na jméno [REDAKCE] na čl. 932 a 1656, tak podle znalce jsou to skutečně kopie pravděpodobně pravých podpisů, možnost jejich padělání je nepravděpodobná, neboli velice malá.

V průběhu důkazního řízení byly provedeny listinné důkazy ve smyslu § 213 odst. 1 tr. řádu.

Soud konstatoval písemné doklady k nájemnímu vztahu mezi společnostmi [REDAKCE], s.r.o. a [REDAKCE], s.r.o., tj. nájemní smlouva na čl. 3929-3930, z níž vyplývá měsíční výše nájemného ve výši 101.150 Kč (85.000 Kč měsíčně bez DPH), splátkový kalendář a směnečná smlouva. Z této smlouvy vyplývá, že spol. [REDAKCE], s.r.o. se zavázala společnosti [REDAKCE], s.r.o. hradit měsíčně 85.000 Kč, a to až do výše 8 mil. Kč, přičemž po zaplacení této částky bude nemovitost převedena na spol. [REDAKCE], s.r.o. za 1 Kč.

Z dokladů k hypotéčnímu úvěru spol. [REDAKCE], s.r.o, které byly předloženy [REDAKCE] [REDAKCE], a.s. soud považuje za důležité konstatovat žádost o poskytnutí hypotečního úvěru ve výši 8,8 mil. Kč podepsanou obžalovaným dne [REDAKCE] 2006. V této žádosti je nepravdivě uvedeno, že celkové náklady na koupi nemovitosti budou činit 11 mil. Kč a dále je zde uvedena též struktura pohledávek a závazků spol. [REDAKCE], s.r.o., která ve srovnání s údaji z dokladů poskytnutých FÚ v [REDAKCE], neodpovídá skutečnosti (celkové pohledávky ve výši 8,8 mil Kč, závazky 4,5 mil. Kč). K žádosti o úvěr jsou pak přiloženy účetní doklady spol. [REDAKCE], s.r.o. Ze smlouvy o úvěru ze dne 8. 6. 2006 vyplývá, že se v ní obžalovaný jménem spol. [REDAKCE], s.r.o. mj. zavázal, že úvěr použije výhradně za účelem koupě nemovitosti v [REDAKCE] a dále se zavázal uhradit 3 mil. Kč na kupní cenu z vlastních zdrojů. Ke smlouvě o úvěru byla přiložena kupní smlouva na nemovitost v [REDAKCE] za částku 11 mil. Kč, která neodpovídala skutečnosti a znalecký posudek [REDAKCE] [REDAKCE], který nemovitost ocenil na částku 11 mil. Kč.

Z výpisu svěrenského účtu notářky [REDAKCE] soud zjistil, že dne 16.6.2006 byla na tento účet připsána částka 8.000.000 Kč (hypoteční úvěr), z níž bylo dne 20.6.2006 uhrazeno na účet prodávajícího (spol. [REDAKCE], s.r.o.) toliko 5.092.500 Kč (po odečtení daně z převodu nemovitosti ve výši 157.500 Kč, která byla notářkou uhrazena dne 17.10.2006) a zbylé finanční prostředky z úvěru ve výši 2.750.000 Kč byly dne 20.6.2006 zaslány na účet spol. [REDAKCE], s.r.o. č. [REDAKCE]. Zároveň ze zprávy [REDAKCE] [REDAKCE] na čl. 465 vyplývá, že od 1.1.2006 do 16.6.2006 nebyla na svěrenský účet notářky [REDAKCE] připsána žádná částka, tzn., že nebyla dodržena podmínka banky na zaplacení části kupní ceny ve výši 3 mil. Kč z vlastních prostředků spol. [REDAKCE], s.r.o.

Ze zprávy notářky [REDAKCE], jakož i z listin, které jmenovaná poskytla (č.l. 486-501), vyplývá, že dne 8.6.2006 sepsala s obžalovaným [REDAKCE] svěrenskou smlouvu na částku 8 mil. Kč, nikoli na částku 11 mil. Kč. V této smlouvě je jasně deklarováno, že částka 5.250.000 Kč představuje kupní cenu a má být zaslána na účet prodávajícího a částka 2.750.000 Kč má být zaslána na účet spol. [REDAKCE], s.r.o. Dle této

smlouvy také notářka postupovala, o čemž dne 26.7.2006 písemně informovala spol. [REDAKCE], s.r.o. (viz č.l. 499).

Z podání obžalovaného ze dne 22.2.2014 (č.l. 274) vyplývá, že jmenovaný neudělil souhlas se zproštěním mlčenlivosti notářky [REDAKCE], když jako důvod uvedl zejména to, že dne 15.11.2013 bylo ve věci spol. [REDAKCE], s.r.o. zahájeno insolvenční řízení.

Z výpisu účtu spol. [REDAKCE], s.r.o. (čl. 506-508) soud zjistil, že na tento účet byla vložena částka 5.092.500 Kč. Z výpisu z účtu spol. [REDAKCE], s.r.o. na č.l. 550 pak vyplývá, že dne 22.6.2006 byla na tento účet připsána částka 2.750.000 Kč od [REDAKCE].

Ze zprávy [REDAKCE], a.s. ze dne 11.2.2010 (č.l. 29) bylo zjištěno, že pokud jde o hypotéční úvěr společnosti [REDAKCE], s.r.o., škoda na jistině k tomuto dni činí 7.161.218 Kč a na úrocích 1.507.695,70 Kč. Z přehledu splátek hypotečního úvěru na č.l. 667-680 vyplývá, že poslední splátka byla uskutečněna dne 31.3.2008.

Soud konstatoval rovněž doklady **k revolvingovému úvěru spol. [REDAKCE], s.r.o. č. [REDAKCE]**, která poskytla [REDAKCE], a.s. Zde soud konstatuje zejména žádost o poskytnutí úvěru ze dne [REDAKCE] 2008 podepsanou obžalovaným na č.l. 930-932. V této žádosti je nepravdivě uvedena struktura pohledávek a závazků spol. [REDAKCE], s.r.o., která neodpovídá skutečnosti (celkové pohledávky za rok 2006 ve výši 9.235.000 Kč a za rok 2007 ve výši 14.889.000 Kč, závazky za rok 2006 ve výši 3.089.000 Kč a za rok 2007 ve výši 4.598.000 Kč). Obžalovaný svým podpisem na této žádosti prohlásil, že veškeré uvedené údaje jsou pravdivé, jakož i údaje v přílohách k této žádosti, kterými měly být zejména účetní výkazy společnosti. Úvěr ve výši 7 mil. Kč byl pak čerpán dne 1.4.2008 ve výši 4 mil. Kč na účet č. [REDAKCE], kde byl použit na úhradu předchozích závazků obžalovaného vůči [REDAKCE], a.s., a stejného dne ve výši 3 mil. Kč na účet č. [REDAKCE]. Na č.l. 1956-1958 je pak založen fiktivní seznam pohledávek společnosti [REDAKCE], s.r.o., který byl k žádosti o úvěr přiložen.

Z kupní smlouvy uzavřené mezi společnostmi [REDAKCE], s.r.o., zastoupenou obžalovaným a spol. [REDAKCE], s.r.o., (čl. 2006-2009) soud zjistil, že tato kupní smlouva má potvrzovat obchodní spolupráci mezi těmito subjekty. Rovněž na č.l. 2010-2012 je z žádosti o úvěr spol. [REDAKCE], s.r.o. patrné, že je zde prezentována obchodní spolupráce se společnostmi [REDAKCE], s.r.o. a [REDAKCE], s.r.o. Taktéž z daňových přiznání společnosti [REDAKCE], s.r.o. k DPPO za roky 2006 – 2007 (viz č.l. 2117-2125) vyplývá, že tato společnost nevykazovala žádnou činnost. Ze zprávy o průběhu likvidace společnosti [REDAKCE], s.r.o. ze dne 3.5.2010 na č.l. 2021-2023 mj. vyplývá, že tato společnost podala daňové přiznání k dani z příjmu právnických osob naposledy za období roku 2005, následně již činnost nevyvíjela.

Ze zprávy společnosti [REDAKCE], s.r.o. na č.l. 2144 mj. vyplývá, že tato společnost vždy veškeré faktury společnosti [REDAKCE], s.r.o. uhradila, tzn., že k této společnosti neměla žádných neuhrazených závazků, ačkoliv spol. [REDAKCE], s.r.o. prezentovala při žádosti o úvěr opak.

Ve spise je dále založena dokumentace ke společnosti [REDAKCE], s.r.o., s níž byla společností [REDAKCE], s.r.o. prezentována obchodní spolupráce. Jako svědek byl slyšen bývalý zástupce této společnosti [REDAKCE], který uvedl, že se společností [REDAKCE], s.r.o. spolupracoval, kdy společnost [REDAKCE], s.r.o. měla uhradit nákup pilin na výrobu briket. Ze zprávy insolvenčního správce spol. [REDAKCE], s.r.o. ze dne 12.9.2013 na č.l. 2230 vyplývá, že společnost [REDAKCE], s.r.o. se do insolvenčního řízení přihlásila s pohledávkou ve výši 2.445.492 Kč, avšak insolvenční správce tuto pohledávku popřel co do důvodu i její výše.

Ze zprávy společnosti [REDAKCE], s.r.o. na č.l. 2381-2382 vyplývá, že tato společnost v letech 2005 – 2007 dodala a vyfakturovala společnosti [REDAKCE], s.r.o. zboží pouze v celkové hodnotě 71.748,80 Kč.

Ze zprávy společnosti [REDAKCE], a.s. na č.l. 2396 soud zjistil, že tato společnost obchodovala se společností [REDAKCE], s.r.o. pouze v letech 2002-2004, kdy spol. [REDAKCE], s.r.o. jim dodávala část produkce zámkových vložek. V roce 2004 však došlo k ukončení spolupráce, a to z důvodu neuspokojivé kvality a řešení problematiky dodávek ze strany spol. [REDAKCE], s.r.o. V letech 2005 – 2010 žádná obchodní spolupráce mezi těmito společnostmi neprobíhala.

Ze zprávy společnosti [REDAKCE], a.s. na č.l. 2413 vyplynulo, že tato společnost obchodovala se společností [REDAKCE], s.r.o. toliko v roce 2003, kdy jim společnost dodala ve dnech 23.10.2003 a 5.12.2003 prototypy upravených zámkových vložek. Tyto byly podrobeny analýze a nebyly schváleny pro další použití. Tím spolupráce skončila. V následujících letech již žádná obchodní spolupráce se spol. [REDAKCE], s.r.o. neprobíhala. Stejně skutečnosti vyplynuly i ze zprávy spol. [REDAKCE], s.r.o. na č.l. 2422, tzn., že se společností [REDAKCE], s.r.o. obchodovali toliko v letech 2002 a 2003.

Jak vyplývá ze zdokumentovaného pohybu na účtech společnosti [REDAKCE] s.r.o. který je podrobně popsán ve svazcích XII-XIV, docházelo při těchto finančních transakcích k účelovému „přesouvání“ peněz mezi společností [REDAKCE], s.r.o. a dalšími společnostmi (např. [REDAKCE], s.r.o., [REDAKCE], s.r.o., [REDAKCE], s.r.o. aj.).

Z daňových přiznání, která byla vyžádána od finančního úřadu k dani z příjmů právnických osob včetně účetních výkazů společnosti [REDAKCE], s.r.o. za roky 2005 – 2007 (viz č.l. 5228 – 5260) vyplývá, že tato společnost ve skutečnosti zdaleka nevykazovala takové objemy obchodů (obraty), které deklarovala v žádostech o poskytnutí úvěrů. V roce 2005 vykazovala daňovou ztrátu, výsledek hospodaření 176.528 Kč, roční úhrn čistého obrátu 2.976.783 Kč, pohledávky z obchodního styku ve výši 825.229 Kč, závazky z obchodního styku ve výši 1.238.826 Kč. Taktéž v roce 2006 vykazovala společnost [REDAKCE], s.r.o. daňovou ztrátu, výsledek hospodaření záporný (-433.773 Kč), roční úhrn čistého obrátu 1.514.407 Kč, pohledávky z obchodního styku ve výši 224.136,50 Kč a závazky z obchodního styku 624.079 Kč. Ztrátu vykazovala společnost [REDAKCE], s.r.o. také v roce 2007, výsledek hospodaření 76.034 Kč. Z příloh k účetním závěrkám za roky 2005-2007 vyplývá, že tato společnost neměla v uvedeném období žádné zaměstnance.

Rovněž byly vyžádány účetní doklady společnosti [REDAKCE], s.r.o., IČ [REDAKCE], jejímž jednatelem byl od 6.8.2007 obžalovaný a která poskytla společnosti [REDAKCE], s.r.o. ručení za revolvingový úvěr, přičemž z těchto dokladů (č.l. 5262-5298) vyplývá, že tato společnost ve skutečnosti vykazovala ztráty v hospodaření, neměla žádné zaměstnance, žádný dlouhodobý majetek a obchodní činnost téměř nevykazovala.

Z materiálů předložených [REDAKCE], a.s. k **hotovostnímu úvěru** ve výši 300.000 Kč na č.l. 775-798 vyplývá, že tento úvěr obžalovaný řádně nesplácel a škoda na jistině činí 290.706 Kč. V žádosti o poskytnutí úvěru ze dne [REDAKCE] 2008 obžalovaný uvádí, že jeho průměrný měsíční příjem ze zaměstnání ve spol. [REDAKCE], s.r.o. činí 29.560 Kč. Toto dokladoval rovněž potvrzením zaměstnavatele o výši pracovního příjmu, které měla dne 25.2.2008 vystavit za společnost [REDAKCE], s.r.o. [REDAKCE].

Dle zprávy OSSZ v [REDAKCE] na č.l. 4901 bylo zjištěno, že je obžalovaný veden v jejich evidenci jako osoba samostatně výdělečně činná, nikoli tedy jako zaměstnanec společnosti [REDAKCE], s.r.o. Také v účetních výkazech společnosti [REDAKCE], s.r.o. (přílohách k daňovým přiznáním této společnosti) se uvádí, že tato společnost nemá žádné zaměstnance.

Podle přiznání k dani z příjmů fyzických osob obžalovaného za zdaňovací období 2007 (viz č.l. 5313-5315) jeho roční příjem činil 71.500 Kč, výdaje 97.415 Kč, celkově tedy vykazoval za tento rok ztrátu ve výši 25.915 Kč.

Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které byly soudem hodnoceny ve vzájemných souvislostech i každý důkaz zvlášť, je zřejmé, že skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku rozsudku, se skutečně stal a pachatelem jednání je obžalovaný. Vina byla obžalovanému prokázána i přesto, že obžalovaný svoji vinu popírá, když uvádí, že peníze, které získal, chtěl použít pro svoji podnikatelskou činnost, avšak z různých, na jeho jednání nezávislých skutečnostech, se to nezdařilo. Rozhodně neměl v úmyslu někoho podvést, podle jeho vyjádření se jedná pouze o nezdařený podnikatelský záměr. Zde je však nutno konstatovat, že obžalovaný je stíhán pro trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 4 písm. b) tr. zákona účinného do 31.12.2009 (dále jen trestní zákon) a zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku, nikoliv pro tr. čin podvodu dle § 209 tr. zák. Rozhodující tedy je, zda při sjednávání úvěrové smlouvy uvedl nepravdivé údaje a jakou škodu tím způsobil. V průběhu důkazního řízení bylo prokázáno, že obžalovaný uváděl nepravdivé údaje, aby získal předmětné úvěry, což je odůvodněno níže.

Ohledně skutku pod bodem 1 soud konstatuje, že v tomto případě je obžalovaný usvědčován listinnými důkazy, kdy z žádosti o poskytnutí úvěru vyplývá, že to byl právě obžalovaný, který podepsal tuto žádost a z listin, které se týkají společnosti [REDAKCE], s.r.o. je zřejmé, že on byl jediným jednatelem této společnosti, takže byl za jednání této společnosti odpovědný. Ani znalecký posudek z oboru písmoznalectví, který byl vypracován na žádost obžalovaného, nevyloučil možnost, že tuto žádost podepsal právě obžalovaný. Jednoznačně bylo rovněž prokázáno, že obžalovaný podepsal úvěrovou smlouvu z 8.6.2006 na částku 8 milionů korun, kterou se zavázal použít na koupi nemovitosti v [REDAKCE], když celková deklarovaná cena této nemovitosti měla činit 11 milionů korun. Výsledkem svědka [REDAKCE] však bylo prokázáno, že obžalovaný byl seznámen s kupní smlouvou ohledně této nemovitosti

a to [REDAKCE] právě před podpisem této smlouvy, kdy tato nemovitost byla prodávána za částku 5.250.000 Kč a navíc, jak vyplývá i z této listiny, obžalovaný tuto kupní smlouvu před notářem podepsal. Bylo prokázáno, že zbylá částka z úvěru ve výši 2.750.000 Kč byla ze svěřeneckého účtu notářky [REDAKCE] zaslána na účet společnosti [REDAKCE], s.r.o., o čemž obžalovaný věděl a i v průběhu hlavního líčení tuto skutečnost nerozporoval. Obžalovaný měl k tomuto účtu dispoziční právo a tuto částku použil jiným způsobem, než jak bylo uvedeno ve svěřenecké smlouvě. Jak vyplývá i ze zprávy této notářky a přiložených listin, podepsal obžalovaný u notářky [REDAKCE] svěřeneckou smlouvu na 8 milionů korun, kdy v této smlouvě je jasně deklarováno, že částka 5.250.000 Kč představuje kupní cenu a má být zaslána na účet prodávajícího a částka 2.750.000 Kč má být zaslána na účet společnosti [REDAKCE], s.r.o. Ze zprávy [REDAKCE] vyplývá, že ona postupovala v souladu s touto svěřeneckou smlouvou a o svém postupu dne 26.7.2006 písemně informovala společnost [REDAKCE], s.r.o. Tím je vyvrácena obhajoba obžalovaného v tom směru, že tvrdí, že nevěděl o tom, že peníze pocházejí z notářské úschovy, ale domníval se, že jde o vrácení peněz, které v minulosti předával panu [REDAKCE] za účelem nastartování obchodní spolupráce a které mu jsou nyní vráceny, neboť mělo dojít ke snížení kupní ceny nemovitosti. V souladu se zprávou notářky [REDAKCE] je pak výpověď svědka [REDAKCE], který popřel převzetí jakýchkoliv peněz od obžalovaného. Navíc obžalovaný nikdy nepodepsal žádný dodatek kupní smlouvy, který by kupní cenu snižoval. Proto se obžalovaný ani nemohl domnívat, že kupní cena byla v tomto případě snížena. Proto má soud za to, že informace od notářky [REDAKCE], včetně zprávy o zaslání finančních prostředků společnosti [REDAKCE], s.r.o. a výpověď svědka [REDAKCE] svědčí pro to, že obžalovaný se jednání popsaného pod bodem 1 výroku rozsudku vědomě dopustil. Soud dále konstatuje, že se jeví jako značně nelogická skutečnost, kterou tvrdí obžalovaný, že peníze, které obdržel na účet, vybral a znovu předal panu [REDAKCE], takže je nelogické, aby mu pan [REDAKCE] předtím na účet peníze posílal. Ze všech výše uvedených důkazů vyplývá, že obžalovaný jednoznačně věděl, že kupní cena nemovitosti nečiní 11 milionů korun, jak bylo deklarováno a že část úvěru bude použita za jiným účelem, než na úhradu kupní ceny. Pro soud z toho plyne, že obžalovaný záměrně uváděl nepravdivé údaje. K námitce obžalovaného, že při jednání s [REDAKCE] jej zastupovaly jiné osoby (např. svědek [REDAKCE]), lze konstatovat, že z výpovědi svědkyně [REDAKCE], pracovnice [REDAKCE], vyplynulo, že s obžalovaným jednala několikrát osobně a že část dokumentu k úvěrové smlouvě jí obžalovaný předával osobně. Pokud soud porovnal účetnictví dokladů společnosti [REDAKCE], s.r.o., které obžalovaný předal bance a účetních dokladů, které byly získány od finančního úřadu, pak je naprosto zřejmé, že výsledky hospodaření této společnosti byly v dokladech předávaných bance záměrně upravovány tak, aby společnost úvěr obdržela a to s vědomím obžalovaného. Nikdo jiný nemohl upravit výsledky hospodaření této firmy, neboť obžalovaný byl jediným jednatelem a nesl za jednání této firmy odpovědnost.

K bodu 2 výroku rozsudku soud konstatuje, že i v tomto případě byla jeho vina jednoznačně prokázána, neboť obžalovaný skutečně při sjednávání úvěrové smlouvy ohledně revolvingového úvěru ze dne 31.3.2008 ve výši 7 milionů korun a při čerpání úvěru uváděl záměrně nepravdivé údaje.

Jak vyplynulo z průběhu dokazování, již samotná žádost o poskytnutí úvěru ze dne 4.3.2008 obsahuje nepravdivé údaje, tuto žádost podepsal obžalovaný (i dle závěru

znaleckého posudku z oboru písmoznalectví je pravděpodobné, že se jedná o pravý podpis obžalovaného), neboť podpis odpovídá rychlejšímu, spontánnímu písmu. Jak soud zjistil, v této žádosti o poskytnutí úvěru je nepravdivě uvedena struktura pohledávek a závazků společnosti [REDAKCE], s.r.o., která neodpovídá skutečnosti. Obžalovaný svým podpisem na této žádosti prohlásil, že veškeré údaje zde uvedené, jsou pravdivé, jakož i údaje v přílohách k této žádosti, kterými měly být zejména účetní výkazy společnosti. Obžalovaného usvědčuje i fiktivní seznam pohledávek společnosti [REDAKCE], s.r.o., který je u žádosti o úvěr přiložen. Výše zmíněné skutečnosti jsou prokazovány porovnáním daných údajů s účetními doklady, které společnost [REDAKCE], s.r.o. předkládala finančnímu úřadu, zprávami údajných obchodních partnerů této společnosti, kteří aktivní spolupráci se společností [REDAKCE], s.r.o. v inkriminovaném období popírají. Z daňových přiznání [REDAKCE], s.r.o. pak vyplývá, že tato společnost ve skutečnosti zdaleka nevykazovala takové objemy obchodů, které deklarovala v žádostech o poskytnutí úvěru a navíc ve všech letech vykazovala ztrátu. Z příloh k účetním uzávěrkám za roky 2005 – 2007 pak soud zjistil, že v tomto období společnost neměla žádné zaměstnance.

Shora uvedené skutečnosti se týkají společnosti [REDAKCE], s.r.o., kdy tato společnost sdělila, že veškeré faktury společnosti [REDAKCE], s.r.o. uhradila, tzn., že k této společnosti neměla žádných neuhrazených závazků, ačkoliv to obžalovaný ve své žádosti o úvěr uváděl. I svědek [REDAKCE] usvědčuje obžalovaného z toho, že se jednalo v tomto případě o fiktivní obchody, neboť potvrdil, že společnost [REDAKCE], s.r.o. – organizační složka v minulosti nevyvíjela žádné aktivity se společností [REDAKCE], s.r.o. Rovněž tak ze zprávy společnosti [REDAKCE], s.r.o. lze dovodit, že tato firma v období roku 2005 - 2007 dodala společnosti [REDAKCE], s.r.o. zboží pouze v celkové hodnotě 71.748,80 Kč. Ve shodě s výše uvedenými důkazy je i zpráva společnosti [REDAKCE], a.s., kdy z této zprávy vyplývá, že obchodovala s firmou [REDAKCE], s.r.o. pouze v letech 2002 – 2004 a v letech 2005 – 2010 žádná obchodní spolupráce mezi těmito společnostmi neprobíhala. V neprospěch obžalovaného hovoří i zpráva společnosti [REDAKCE], a.s., kdy z této zprávy vyplývá, že obchodovala se společností [REDAKCE], s.r.o. pouze dva měsíce v roce 2003 a tím jejich spolupráce skončila a další obchodní spolupráce již neprobíhala. Stejně skutečnosti vyplynuly i ze zprávy společnosti [REDAKCE], s.r.o. Obžalovaného usvědčuje i výpověď svědka [REDAKCE], který jednoznačně potvrdil, že firmě [REDAKCE], s.r.o. fakturoval v roce 2007 pouze dvě faktury v celkové výši 75.000 Kč a pokud se jedná o faktury, které jsou uvedeny v soupisu dodavatelů k revolvingovému úvěru č. [REDAKCE] ve výši cca 646 tisíc korun, tak tyto nikdy nevystavoval. Stejně tak svědek popřel, že by společnost [REDAKCE], s.r.o. provozovala podnikání ve [REDAKCE], jak je uvedeno v žádosti obžalovaného o hypotéční úvěr. Tento svědek rovněž popřel skutečnosti uváděné v žádosti o poskytnutí úvěru z 29.8.2007, kde obžalovaný uvádí, že tento svědek je jeden ze tří největších dodavatelů společnosti [REDAKCE], s.r.o. právě s ohledem na velmi malý objem obchodu mezi těmito firmami (75 tisíc korun).

Jak již výše naznačeno, tyto zprávy uvedených společností potvrzují skutečnost, že obžalovaný uváděl nepravdivý výkaz pohledávek a závazků společnosti [REDAKCE], s.r.o. za předmětné období a je tím i vyvrácena jeho obhajoba, že s těmito společnostmi spolupracoval nebo chtěl spolupracovat. Kromě těchto zpráv je usvědčován i výpověďmi svědků a to zvláště svědkyně [REDAKCE], která ve své výpovědi v přípravném řízení i v řízení před

soudem opakovaně potvrdila, že to byl právě obžalovaný, který za ní přišel s myšlenkou, aby byly prováděny fiktivní platby mezi společnostmi [REDAKCE], s.r.o. a [REDAKCE], ačkoliv tyto platby nebyly podloženy žádnou obchodní spoluprací. Rovněž potvrdila, že obžalovaný přišel s nápadem, aby společnost [REDAKCE], s.r.o. byl založen bankovní účet, aby mohli peníze posílat též na tuto společnost, což by bylo méně nápadné, než když se na účtech objevují ty samé společnosti. I z této výpovědi jednoznačně vyplývá úmysl obžalovaného poskytnout bance nepravdivé údaje. Výpověď svědkyně [REDAKCE] je podporována i výpovědí svědkyně [REDAKCE], jež potvrdila, že se společnost [REDAKCE], s.r.o. nikdy společnost [REDAKCE] s.r.o. neobchodovala, pouze se od paní [REDAKCE] dozvěděla, že firma [REDAKCE], s.r.o. neměla v minulosti žádný obrat. Obžalovaný tuto skutečnost svým způsobem ani nepopírá, na svoji obhajobu pouze uvedl, že takto jednal na popud [REDAKCE]. Tato obhajoba ho však nevyvíňuje z toho, že takto jednal v úmyslu uvést banku v omyl, tzn., aby se banka domnívala, že společnost [REDAKCE], s.r.o. provozuje aktivních obchodní činnost, ačkoliv tomu tak ve skutečnosti nebylo.

S ohledem na výše uvedené důkazy a skutečnosti si obžalovaný v tomto případě musel být vědom toho, že vzhledem k faktickým hospodářským výsledkům společnosti [REDAKCE], s.r.o. by na úvěr v žádném případě nedosáhl a úvěr získal pouze díky nepravdivě uvedeným skutečnostem, které jsou výše popsány a musel být srozuměn s tím, že společnost nebude schopna úvěr splácet, což se potvrdilo prakticky následně poté, co byl úvěr poskytnut.

Ke skutkům pod body 1, 2 soud poukazuje i na výpověď svědka [REDAKCE], který popřel, že by za obžalovaného podepisoval jakékoliv listiny a bodu 2 se týká i výpověď svědka [REDAKCE], že vyráběl seznam účtů, aby firmy měly obrat i když se jednalo o fiktivní účty. Týká se to i firmy [REDAKCE], s.r.o. a konal tak proto, aby banka měla doklad, že obchody probíhají a poskytla úvěr.

Co se týká skutku pod bodem 3 výroku rozsudku, tak zde je obžalovaný jednoznačně usvědčován výpověďmi svědkyň [REDAKCE] a [REDAKCE] a výše uvedenými listinnými důkazy.

Svědkyně [REDAKCE] konstatovala, že jednala přímo s obžalovaným v bance, žádost o poskytnutí úvěru s ním konzultovala a skutečnosti zde uvedené získala právě od obžalovaného. Potvrdila, že obžalovaný uváděl, že jeho měsíční plat je 29.560 Kč, což bylo potvrzeno zaměstnavatelem, za kterého to měla údajně učinit [REDAKCE]. Svědkyně [REDAKCE] tuto skutečnost jednoznačně popřela, nikdy takové potvrzení o příjmu pro obžalovaného nevystavovala, jedná se tedy o zjevný padělek. Rovněž bylo vyvráceno to, že by byl obžalovaný zaměstnancem společnosti [REDAKCE], s.r.o., což vyplývá ze zprávy OSSZ v [REDAKCE] a v žádném případě podle přiznání k dani z příjmu fyzických osob za zdaňovací období 2007 nemohl dosahovat deklarovaného příjmu, neboť jeho roční příjem byl 71.5000 Kč a výdaje činily 97.415 Kč, takže vykazoval za tento rok ztrátu ve výši 25.915 Kč. Pokud se obžalovaný hájí tím, že uvedený příjem měl, ovšem nejednalo se o mzdu, ale o různé náhrady (cestovné, náhrada za spotřebovaný benzín apod.), je zcela jasné, že tyto příjmy nelze považovat za příjmy obdobné řádné mzdě. Tyto náhrady slouží k úhradě skutečně vynaložených nákladů, avšak nejedná se o klasický příjem. Skutečnost, že příjem obžalovaného nepostačoval na úhradu splátek úvěru, byla prokázána

prakticky vzápětí po poskytnutí úvěru, neboť obžalovaný z úvěru uhradil pouze malou část a způsobil tak škodu ve výši 290.706 Kč.

Je možno tedy konstatovat, že i v případě skutku pod bodem 3 bylo bez pochybností prokázáno, že obžalovaný předložil falešné podklady pro to, aby získal úvěr ve výši 300.000 Kč. O tom, že se jedná o nepravdivé údaje v této žádosti uvedené, věděl a rovněž si byl vědom toho, že nebude moci úvěr splácet, protože na to neměl dostatek finančních prostředků a z tohoto důvodu vznikla poškozené [REDAKCE], a.s. výše zmíněná škoda.

Soud jednání obžalovaného právně kvalifikoval jako trestný čin úvěrového podvodu podle § 250b odst. 1, 4 písm. b) tr. zákona (skutek č. 1) a zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku (skutky 2 – 3 výroku rozsudku). Bylo prokázáno, že obžalovaný při sjednávání úvěru uvedl v prvním případě nepravdivé údaje a způsobil takovým činem značnou škodu, kdy toto jednání ještě patří do účinnosti trestního zákona a u skutků pod bodem 2 – 3 obžalovaný při sjednávání úvěrové smlouvy vědomě uvedl nepravdivé údaje a způsobil tímto činem škodu velkého rozsahu. Skutek pod bodem 1 výroku rozsudku byl právně kvalifikován podle tr. zákona účinného do 31.12.2009 proto, že právní kvalifikace podle trestního zákoníku by pro obžalovaného nebyla příznivější. S ohledem na to, že skutky pod bodem 2 – 3 mají časovou návaznost, posoudil soud toto jednání jako pokračující trestný čin a i přesto, že byly spáchány za účinnosti trestního zákona účinného do 31.12.2009, v tomto případě je z hlediska trestní sazby pro obžalovaného příznivější, pokud budou tyto skutky právně kvalifikovány jako jeden pokračující zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, 6 písm. a) tr. zákoníku. Je nutno konstatovat, že výše způsobené škody byla zjištěna na základě materiálů poskytnutých [REDAKCE], a.s. a soud vzal do úvahy pouze přímou škodu, kterou obžalovaný způsobil a nezahrnul do této škody úroky a sankční poplatky. Navíc v případě skutku pod bodem 1, kdy se jedná o nesplacenou část úvěru, byla od této škody odečtena obvyklá cena nemovitosti v [REDAKCE], která byla stanovena znaleckým zkoumáním a to proto, že tato nemovitost sloužila jako zástava za poskytnutý úvěr.

Při úvaze o výši a druhu trestu soud přihlédl k tomu, že obžalovaný dosud soudně trestán nebyl a že jednání, pro které je stíhán, se dopustil již před delší dobou. Naopak obžalovanému přitěžuje skutečnost, že spáchal dva trestné činy a zvláště pak výše způsobené škody. S ohledem na všechny okolnosti případu, přihlednutí k polehčujícím i přitěžujícím okolnostem, má soud za to, že je nutno obžalovanému uložit trest nepodmíněný a to podle § 250b odst. 4 tr. zákona, kdy tento trest je trestem úhrnným a to těsně nad spodní hranicí zákonné trestní sazby, tzn. trest odnětí svobody ve výměře 6 roků. Soud neshledal v tomto případě podmínky pro užití moderačního ustanovení ve smyslu § 58 odst. 1 tr. zákoníku, případně § 58 odst. 5 tr. zákoníku.

Skutečnost, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán, pak soud zohlednil při jeho zařazení do věznice s dozorem, kdy podle ust. § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku by měl být zařazen do věznice s ostrahou, avšak podle názoru soudu je možno využít moderačního ust. § 56 odst. 3 tr. zákoníku.

Jelikož obžalovaný se dopustil trestné činnosti v souvislosti s výkonem funkce statutárního orgánu obchodní společnosti, byl mu uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodních společností a družstev na dobu pěti roků.

Se svým nárokem na náhradu škody se připojila [REDAKCE], a.s., [REDAKCE], avšak její nárok podle názoru soudu nebyl řádně dokladován a konkretizován a proto soud rozhodl o tom, že [REDAKCE], a.s., [REDAKCE] se odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání **do osmi** dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný, poškozený a osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu. To je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka, státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a)** státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, **b)** obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, **c)** zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a **d)** poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, **má poškozený možnost** požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Právo podat si odvolání již nepřísluší tomu, kdo se jej výslovně vzdal.

V Hradci Králové dne 18.7.2016

Za správnost vyhotovení

JUDr. Jiří Vacek, v. r.
předseda senátu